

Prepis zvukovej nahrávky

Tento dokument obsahuje automaticky generovaný prepis
zvukovej nahrávky, zaznamenatej počas zasadnutia
Súdnej rady Slovenskej republiky.

Prepis bol vytvorený pomocou špecializovaného softvéru na rozpoznávanie
reči. Napriek vysokej presnosti tejto technológie sa v texte môžu vyskytnúť
drobné nepresnosti alebo chyby.

Uvedený prepis slúži výlučne na informačné účely a nenahrádza oficiálnu
zápisnicu a zvukový záznam zo zasadnutia Súdnej rady Slovenskej republiky.

Rečník 1

Pokračujeme po krátkej prestávke v prerušenom dvanástom bode dvanásteho zasadnutia Súdnej rady Slovenskej republiky v roku 2 0 2 5 a prosím uviesť do zasadacej miestnosti pani Katarínu Rožkovú.

Dobrý deň, vítam vás na zasadnutí Súdnej rady Slovenskej republiky, posad'te sa.

Odvzdávam vám slovo za účelom úvodnej prezentácie vašej osoby a poprosím vás, aby v zmysle rokovacieho poriadku spravidla by nemala presiahnuť 20 minút, nech sa páči.

Rečník 8

Ďakujem veľmi pekne, dobrý podvečer už prajem.

Volám sa Katarína Rožková. Asi ste moju, moje životopis dostali. Takže v skratke, keby som predstavila svoju profesionálnu kariéru, asi by som povedala, že začala som ako čakateľka prokuratúry v Košiciach okolie, stala som sa prokurátorkou, bola som prokurátorkou, na chvíľku som odbočila na Európsky súd pre ľudské práva, potom som bola opäť prokurátorkou a potom som na chvíľku opäť odbočila na Ministerstvo spravodlivosti, kde som bola vo funkcii štátnej tajomníčky. Ak by som v skratke zhrnula moju profesionálnu činnosť na prokuratúre, prešla som okresnoukuratúrou, Krajskou prokuratúrou, Generálnou prokuratúrou, kde som aj v súčasnosti a prešla som v drvivej väčšine času som pracovala na trestnom úseku, ale prešla som aj medzinárodným a rovnako aj netrestným úsekom, vďaka ktorému som sa dostala do Štrasburgu, na Európsky súd pre ľudské práva ako sťažistka, kde som bola rok a.

Rečník 2

Počas tohto obdobia som spolupracovala ako s našou sudkyňou, tak aj so Slovenskou divíziou pri príprave niektorých rozhodnutí, zároveň som sa učila, ako vnímať dohovor, pretože rozhodovanie Európskeho súdu pre ľudské práva je v mnohom odlišný od rozhodovaní našich vnútroštátnych vnútroštátnych súdov.

Rečník 8

Po ukončení stáže som prerušila funkciu prokurátorky a na chvíľku som pracovala ako právnička na našej slovenskej divízii, kde som posudzovala sťažnosti v tom prvopočiatku, takže som nahliadla aj do tejto činnosti, čiže to bola tá moja prvá odbočka, ktorú by som zhodnotila ako asi najkrajšie obdobie v mojom profesionálnom živote, pretože som prvýkrát mala pocit, že robím niečo dôležité aspoň tak vnútorne.

A potom prišla druhá odbočka v mojom živote, ktorú by som asi skôr ohodnotila ako životnú skúsenosť, pretože ma to naučilo komunikovať s ľuďmi rôzneho spektra, ale popritom som si vždy zanechala tú svoju odbornosť a naučila som sa vysvetľovať odbornosť aj ľudským jazykom, pretože nie každý jej právnik a nie vždy sa to dá vysvetliť právnický vo vzťahu k ostatným ľuďom. Takže toľko asi mojej kariére. V súčasnosti som opäť prokurátorkou Generálnej prokuratúry, som na netrestnom odbore od 13. Decembra, čiže od soboty, keďže mesiacom nesmela vykonávať žiadnu funkciu v zmysle zákona o prokuratúre. Po tom, ako som bola odvolaná z funkcie štátnej tajomníčky. Asi so mnou budete súhlasiť, keď poviem, že ľudské práva nás sprevádzajú od narodenia až po smrť.

Čl. 2 Európskeho dohovoru o ľudských právach hovorí, že každý má právo na život, právo na život každého je chránené zákonom, tento článok nehovorí o časovom obmedzení tohto práva a ani nehovorí, kto je to každý v našom slovníku, je to každý v angličtine, je to e a vo francúzštine je to krajšie, lebo to je tu, čo znamená, že každý človek. Takže vieme, že sa to týka ľudskej bytosti.

Ľudské právo na život však nezahŕňa v čl. 2 právo na smrť. Prečo to hovorím? Pretože práve v poslednom období ma zaujalo rozhodnutie Daniel Kassay proti Maďarskej republike, kde Sťažovateľ tvrdil, že bolo porušené právo na jeho súkromie z toho dôvodu, že nebolo mu umožnené, nebola mu umožnená eutanázia v Maďarsku a ani v cudzine, tvrdil, že týmto postupom Maďarská republika porušila jeho právo na súkromie, pretože ho vystavila, keďže už bol pomaly v poslednej, v poslednej, poslednej, pardon, svojej choroby a tá bola veľmi bolestivá a tvrdil, že je vlastne väzňom vo svojom tele. Európsky súd pre ľudské práva opakovane rozhodol, že teda právo na život nemá v sebe, neskrýva právo na smrť, ale zároveň na druhej strane nezakazuje, aby členské štáty, pokiaľ sa tak rozhodnú, upravili, dekriminalizovali eutanáziu, ale samozrejme, za, za tých podmienok, že zároveň tam budú určité pravidlá, aby toto právo nebolo určité záruky, aby nedošlo k zneužívaniu tohto práva.

Preto európsky, keďže išlo o čl. 8, ktoré nie je absolútnym právom ako článok, aby sme mohli povedať, tak musel pristúpiť k hodnoteniu tej spravodlivosti. To spravodlivej rovnováhe medzi dvoma konkurujúcimi právami a tým je právo na život a teda tým je právo na súkromie a obmedzenie zo strany Maďarskej republiky, ktorým bola vlastne trestnoprávna úprava eutanázie, tou prvou otázkou, ktorou sa zaoberal, bolo, že či sleduje toto obmedzenie, legitímny cieľ a či je to zákonné. Samozrejme, odpoveď bola áno, pretože legitímnym cieľom bola ochrana života a zároveň aj ochrana morálky s dôrazom na život človeka. Preto pristúpil k hodnoteniu, neskôr pristúpil k hodnoteniu, či bola spravodlivá rovnováha a tu zdôraznil, že zdravotné veci patria výslovne a výlučne do, teda v zásade do právomoci štátov a v prípade obmedzení je tam široká, široký rámec voľnej úvahy a to je to marginion, o ktorom sa často v súvislosti s Európskym súdom pre ľudské práva hovorí.

Súčasnne uviedol, že aj keď je trend v Európe, dekriminalizácie, eutanázie vo vzťahu k ľuďom, ktorí trpia chorobami, ťažšími chorobami, nevyliciteľnými chorobami, napriek tomu neexistuje európsky konsenzus v tejto otázke, pretože je to veľmi citlivá, morálna otázka, a preto hodnotí, že či tá krajina, ktorá to má obmedzené, neprekročila tú širšiu mieru právomoci, teda ten rozsah právomoci, ktorý má tým miere voľnej úvahy. A v tomto prípade, že či to teda Maďarsko neprekročilo a tým, že nedovolilo svojmu občanovi eutanáziu v nejakej forme, výsledok bolo, že nedošlo k porušeniu čl. 8. A to bolo zdôvodnené aj tým, že v drvivej väčšine členských štátov Európskej únie eutanázia nie je povolená, vo väčšine krajín je aj nezákonná, teda je aj trestne stíhaná, a práve preto Maďarsko neprekročilo tú mieru voľnej úvahy v tomto smere.

Tento prípad som si vybrala aj preto, lebo často sa hovorí o princípe špe špeciality a o princípe margin apristion a tieto sú vzájomne prepojená. Tuto presne vidno, ako to je, že otázky týkajúce sa eutanázie, keďže tam nie je ten európsky konsenzus a výkon celkovo práv, teda z dohovoru prioritne patrí vnútroštátnym, teda členským štátom Európskej únie, ale tým, že neexistuje európsky konsenzus v tomto smere, tak krajiny majú tú širšiu možnosť

Margination, teda v tej širšiu mieru voľnej úvahy v tomto smere a Európsky súd pre ľudské práva taktiež to rešpektuje v súvislosti s týmto princípom a aby ten posledný princíp, ktorý sa týka Európskeho súdu pre ľudské práva a ktorý je často spomínaný, netýka sa tohto prípadu je, že Európsky súd pre ľudské práva nie je štvrtou inštanciou, keď som bola na Európskom súde pre ľudské práva. Musím povedať, že keď som videla nejaké tie sťažnosti, najprv som si myslela, že všetko je porušenie ľudských práv, potom, že nič nie je porušenie ľudských práv, pretože musíte sa na, bolo mi povedané, že mám zabudnúť na všetky vnútroštátne predpisy a mám vnímať každú sťažnosť skrz toho dohovoru, ktorý tam je a úprimne, nie je to jednoduché, pretože naše vnútroštátny systém je postavený odlišne, keďže tu je to trochu podobné angloamerickému systému, teda tomu precedenčnému právu, avšak precedenty nie sú striktné záväzné, ale súd svoje rozhodnutia odvíja od pôvodnej judikatúry, ktorá existuje. Ak sa odkloní, tak to musí poväčšine prípadov zdôrazní a to, že nie je tým, nie je súdom štvrtého stupňa, je obzvlášť dôležité pre advokátov, pretože často svoje sťažnosti spíšu tak, že sa, že tvrdia, že v rozhodnutí vnútroštátneho súdu bolo v niektorom smere nesprávne, ale to nie je to, čo Európsky súd pre ľudské práva sleduje, on rozhodnúť, či dané rozhodnutie je alebo nie je v súlade s dohovorom, znamená to, že nezaoberá sa právnymi a skutkovými chybami v danom rozhodnutí, pokiaľ rozhodnutie je náležite zdôvodnené, k tomu hodnoteniu dôkazov príde až vtedy, pokiaľ považuje rozhodnutie za svojvoľné alebo zjavne neprimerané. To je niečo, to je oblasť pre sudcov a v tejto súvislosti by som plynulo prešla na 2 rozsudky, ktoré určite hlavne trestní sudcovia, advokáti, poznáte, je to rozhodnutie Adamčo proti Slovenskej republike 2 z roku 2019 a Erik Adamčo proti Slovenskej republike z roku 2022. Obe tieto rozhodnutia sa týkali čl. 6, teda spravodlivosti, spravodlivosť pre súdne konanie.

Rečník 2

A.

Rečník 8

Branislav Adamčo, čiže ten z roku 2019 navyše namietal, že bola porušená kontradiktórnosť, pretože neboli mu doručené stanoviská prokuratúry vo vzťahu k jeho odvolaniu, dovolaniu. Štát, teda naša zástupkyňa, ktorá vypracúvava komunikácie vo vzťahu k Európskemu súdu pre ľudské práva, toto nejakým spôsobom nenamietala, takže automaticky bolo rozhodnuté, že v tejto časti bolo porušené, porušený čl. 6, pretože štát musí komunikovať s Európskym súdom pre ľudské práva a predkladať svoje dôkazy, aby vedelo sa, aby sa vedel zistiť skutkový stav, resp. aby vedeli namietnuť to, čo tvrdí Sťažovateľ v tej druhej časti tvrdenia, to je obdobné ako pri Erikkovi Adamčovi. Obidvaja tvrdili, že boli odsúdení na základe jediného svedka, ktorý bol spolupracujúcim obvineným a za to a takto vypovedal z dôvodu, pretože mu boli poskytnuté neprimerané, boli teda poskytnuté neprimerané benefity v podobe zastavenia trestného stíhania.

Európsky súd pre ľudské práva však už niekoľkokrát povedal, že takáto svedecká výpoveď nie je nemožná v rámci trestného konania a teda môže byť aj jediným dôkazom. Avšak musia v rozhodnutiach existovať vyvažovacie faktory a to bolo presne v prípade, ak by som to dala do porovnania s rozhodnutím. Xenofónnosť proti Grécku, kedy bol to ten istý prípad, rovnako bol sťažovateľ namietal, že proti nemu bolo využitý. Bola použité len na priama výpoveď

spolupracujúceho svedka, ona spolupracujúceho obvineného, ktorý sa zároveň aj podieľal a na vražde, avšak súd povedal, že nedošlo k porušeniu čl. 6 práve preto, lebo tam boli tie vyvažovacie faktory, medzi ktoré patrí, a to je dôležité podľa mňa, aby vedeli aj sudcovia, aj prokurátori a zároveň aj advokáti, čo znamená, že pokiaľ je takýto dôkaz, tak obhajoba musí mať právo takéhoto svedka vypočuť, zároveň by mala mať právo vypočuť aj členov prokuratúry, ktorí uzatvárali dohodu alebo poskytovali benefit k otázkam, ktoré sa týkali jeho výsluchu a toho benefitu a povinnosťou vnútroštátneho súdu je naozaj opatrne hodnotiť túto výpoveď obvineného s tým, že musí táto výpoveď byť konzistentná a súd musí dôsledne odôvodniť, prečo takejto výpovedi uveril a súčasne Odvolací súd by mal preskúmať aj rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorý sa zaoberal touto vecou, napr. v tomto prípade xenofónov proti Grécku, je tam 4 00 strán rozhodnutia súdu, ktoré sa čisto týka hodnotenia toho jej výpovede, tej výpovede, pardon, tej výpovede svedka, ktorý bol jediným svedkom v tomto konaní, takže a ak by som tu bolo tomuto a ešte, ak by som mohla, tak neviem, koľko je času.

Dobre, tak ešte posledné som, keď som pozerala posledné rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré môžete nájsť na stránke, to sú tie obzvlášť k casee, tak ma zaujali 2 rozhodnutia, a to je iks proti Cypru a I. A ďalší proti Francúzstvu. Zaujalo ma to preto, pretože a keď som bola štátnou tajomníčkou, tak som prioritne sa venovala otázkam ľudských práv, a to najmä vo vzťahu k ženám a násiliu na ženách a práve tieto 2 rozhodnutiami ukázali, akým spôsobom Európsky súd pre ľudské práva v poslednej dobe pracuje aj s právnym základom Európskej únie, pretože odkazoval na 2 smernice, a to na smernicu o ochrane obetí a na smernicu proti vykorisťovaniu, sexuálnemu vykorisťovaniu detí a súčasne spomenul smernicu v boji proti násiliu na ženách a domácomu násiliu, ktorá by mala byť transponovaná do slovenského poriadku do roku 2 0 2 7. Obe tieto prípady sa totiž týkali tvrdeného znásilnenia žien.

Na Cypre to bola 18 ročná žena a vo Francúzsku to boli 14, 15, 16 ročné deti. By sme povedali. A celé to samozrejme stálo, celé to stálo na tom, že tvrdili, že boli znásilnené, neexistovala žiadna, že nebol žiadny dôkaz o násilí, navyše francúzske súdy dokonca rozoberali ten súhlas k znásilneniu, akým spôsobom tento súhlas má byť hodnotený a v konečnom dôsledku bolo konštatované porušenie čl. 3 aj čl. 8 a výslovne sa vyčítal prístup orgánov činných v trestnom konaní k týmto obetiam, že ešte stále zotrávajú na tom, že obeť si v podstate môže za to svoje znásilnenie, pretože v prvom prípade v tom Cypre dievča bolo opité a bolo aj pod vplyvom drog, čiže automaticky s ňou takto komunikovali a to isté bolo aj pri týchto dievčatách maloletých dievčatách, navyše 1 z nich bola, bola pod vplyvom liekov a bola aj psychicky nestabilná. O čom tí, ktorí boli obvinení zo znásilnenia, boli vlastne aj si toho vedomí, pretože išlo o hasičov, ktorých si ona pravidelne privolávala, keď mala stavy tetanie a tým, že oni ročne prišli k nej aj 1 50 ×, ona im síce nejakým spôsobom, s niektorými mala aj sexuálny vzťah, ale znalec dokonca povedal, že bola to nejaká forma sebadeštrukcie a na to, že to boli dospelí ľudia, tak sa na to malo prihliadať so všetkým, takže som veľmi zvedavá, akým spôsobom sa vyvinie aj táto línia, lebo násilie na ženách je naozaj v súčasnosti veľmi komunikované. Otázka znie, ako sa to pretaví do toho rozhodovacieho procesu a na začiatku vždy musíme povedať, že sú to orgány činné v trestnom konaní, ktoré musia pristupovať k týmto veciam veľmi zodpovedne a od počiatku a zároveň aj citlivo

hodnotiť výpovede týchto obetí.

Rečník 1

Ďakujem pekne, otváram rozpravu, ale máte ešte 3, 5 minúty, ak by ste chceli.

Rečník 8

Keď som hovorila 3, 5.

Rečník 1

Rána mala viac.

Rečník 8

Keď som hovorila o svojej sťaži, aj o svojej práci na Európskom súde pre ľudské práva, tak vtedy som zistila, aká dôležitá je naša práca, či už advokátov alebo sudcov, ale aj prokurátorov, pretože poväčšine prípadov vidíme za tými spismi, nevidíme za tými spismi človeka a vidíme len spis. A potom, keď som bola na tom súde, som videla to z inej perspektívy, tak som zistila, že niekedy sa dostaneme do toho, do takého mechanického hodnotenia dôkazov, do mechanickej práce, ale vždy si musíme uvedomiť, že je tam človek a to je buď obvinený alebo je to poškodený a všetci u advokátov. Je to trošku iné, ale predsa len my, prokurátori a sudcovia by sme mali mať vždy na pamäti, že nerozmýšľame nad porušením ľudských práv, pokiaľ sa nás to osobne nezačne týkať, až vtedy zistíme, že akým spôsobom by sme sa mali brániť a možno niektorí právnici by sme asi ani nevedeli, ako sa brániť, lebo si ani nevieme predstaviť, že niečo také by sa nám mohlo stať.

Úplne triviálnou vecou pre sudcov, aj prokurátorov, aj advokátov sú disciplinárne konania. Keď zistíme, že niekto, keď zistíme, keď sa cítime ukrivdení a zrazu zistíme, že sa musíme brániť a musíme začať vyvažovať a musíme konať sami pre seba.

Rečník 1

Ďakujem pekne. Takže do rozpravy je prihlásený Peter Šamko, Jaroslav Kláčik, Marián Fešík, asi na Peter Šamko, nech sa páči.

Rečník 11

Tak dobrý deň, pani doktorka. No zobral som slovo ako navrhovateľ. Ja som prišiel s pani doktorkou do kontaktu. V podstate, keď publikovala na mojom webe, zasielala teda články, ktoré sa vyslovene spracovávali, problematiku alebo rozhodovaciu činnosť, judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v trestných témach, kde ona nielen spracovala alebo vychádzala z tej rozhodovacej činnosti, ale pridávala tam aj svoj vlastný pohľad na problematiku a preklápala tie rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva na slovenské pomery v tej dobe, takže z tohto pohľadu, keď som teda rozmýšľal, koho osloviť s možnosťou kandidatúry, tak toto som bral teda do úvahy, že pani doktorka teda nielenže bola na Európskom súde pre ľudské práva, ale aj tie svoje poznatky pretavovala do publikačných tých výstupov, zároveň, to som už naznačil, dávala tam aj svoj pohľad na vec, za čo si teda vyslúžila aj podnet na disciplinárne potrestanie vtedy zo strany špeciálneho prokurátora, čo teda som riešil a ja potom v rámci publikačnej činnosti, kde teda sme si mohli vyskúšať to právo na slobodu prejavu, že ako to nejakým spôsobom funguje. Takže z tohto pohľadu opäť

je to pre pani doktorku, že teda mala aj odvahu písať niečo, čo sa teda nemuselo páčiť a za čo jej mohli hroziť nejaké postihy a práve tá odvaha by mala byť súčasťou výbavy sudcu. A to nielen teda ESLP, ale samozrejme aj na vnútroštátnej úrovni. Takže toto všetko ma vlastne viedlo k tomu. Predčasnú pani doktorku oslovil, či by nereflektovala a nešla súťažiť v rámci tohto, takže ja som rád, že tú ponuku prijala, lebo myslím, že je to veľmi dobrá kandidátka a celkom určite by sme sa za ňu nehanbili, ak by teda ten Európsky súd pre ľudské práva sa dostala.

Spomínal som ten podnet na to, podnet na disciplinárne potrestanie, ten sa týkal v podstate práve aj to už načrela pani doktorka, problematiky kajúcnikov, kde teda Európsky súd pre ľudské práva sa vyjadruje aj vo vzťahu k Slovenskej republike boli spomenutí Adamčovci, ale napr. aj Vasára Pauluz je zaujímavé rozhodnutie vo vzťahu k tejto problematike. Preto začnem kajúcnikmi. Teraz sú všetci nadšení, v úvodzovkách mediálne z poslaneckého návrhu, ktorý sa týka práve kajúcnikov. Ten zákon samozrejme nie je v Zbierke zákonov ešte, takže nedá sa ešte povedať, že uzrie svetlo svetla tak, že bude v aplikačnej praxi, ale čiste sa teda mali možnosť prečítať to ustanovenie, ktoré sa týka kajúcnikov a čo vzbudilo takú, vlastne taký mediálny ošial? A ak áno, ak nie, ja vám ho prečítam, ak áno, tak čo na to hovoríte?

A vrátila by som sa k prípadu? Erik Adamčo, pretože tam nám Európsky súd pre ľudské práva vyčítal, že absentuje právny rámec úpravy spolupracujúcich obvinených a kontrola súdu nad takýmito benefitmi. Následne bola novela tr. por. kde je upravený spolupracujúci obvinený paragraf, asi nikdy na spomenie, nepamätám, ale je to tam upravené, vrátane benefitov. Kto ich môže dať za mňa? Ja som na legislatívnoprávnej úprave neparticipovala. Avšak uvidíme, až asi aplikačná prax uvidí nám, ukáže, že či je to dostatočné. Nie som si úplne istá, že či sú tam odzrkadlené presne to, o čom hovorí Európsky súd pre ľudské práva, lebo absolútneuje tam tá napr.

Rečník 11

To, len to 1 ustanovenie bolo ako cez poslanecký návrh doplnené a že teda ako, ak klamal v nejakom konaní.

Rečník 8

Vy hovoríte teraz o tom druhom. Ja som ešte, ja som chcela začať úplne od začiatku, ja ešte.

Rečník 11

Hovorím to pôvodné.

Rečník 8

Dobre, čiže už tam, ja si myslím, tam nám ukáže tá aplikačná prax, že či to je dostatočné alebo nie, čo sa týka tohto posledného návrhu, z môjho pohľadu, ak by som mala byť úprimná, si myslím, že hodnotenie dôkazov má byť predovšetkým na súde a o tom hovoria rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, že hodnotenie dôkazov, hodnotenie hodnovernosti výsluchu svedka, rovnako ako čo som aj hovorila v tom predchádzajúcom prípade, že je to ten súd, ktorý má hodnotiť hodnovernosť na základe iných dôkazov. Je to jedine on. Takže ja si myslím, že toto trošku zasahuje. Aspoň si myslím, že by toto malo

zostať na rozhodovaní súdov a nemalo by sa to upravovať legislatívne, pretože takto môže zviazať ruky a my nevieme, akým spôsobom to môže ovplyvniť tie trestné konania, ktoré sú vedené a možno ešte by som pridala, to je to, čo som písala aj v tých článkoch.

Myslím, že v Slovenskej republike máme veľký problém v tom, že my neodlišujeme spolupracujúcich obvinených od ľudí, ktorými je, s ktorými je uzavretá dohoda o vine a treste, lebo dohoda o vine a treste je v podstate v niektorých krajinách presne to, nie je to dohoda o vine a treste, ale je to dohoda, ktorá sa uzatvára s tými spolupracujúcimi obvinenými. Aby každý videl, že prečo je to takto uzatvorené, aby to bolo kontrolovateľné, my tam máme nejaký záznam podľa tr. por. ale toto je aj kontrolovateľné súdom a tým pádom je to viacej transparentnejšie, preto si myslím, že nie je to úplne šťastné riešenie a skôr by mal byť dôraz na sudoch, aby oni rozhodovali naozaj v súlade s dôkazmi, ktoré sú a pokiaľ svedok nevypovedá alebo resp. by som povedal, tak oni by mali vysvetliť v tom rozhodnutí, prečo veria práve tomuto svedkovi, ktorý má nejaký benefit a prečo napr. neveria a v prípade, ak naozaj tá výpoveď nie je konzistentná, to vyplýva aj z rozhodnutia toho xenofónnosť proti Grécku, keď súd povedal, že jednoducho jeho výpoveď bola konzistentná v každom štádiu trestného konania a zasa čo je to konzistentnosť a nekonzistentnosť? Lebo myslím, že tak je to nejak tam spomínané.

Rečník 11

Mne, oni tam, oni len píš, že bude nezákonný v podstate ten dôkaz, pokiaľ sa ukáže, že v akomkoľvek inom to teraz čítam, konaní, nevypovedala tá spolupracujúca osoba pravdivo o podstatných skutočnostiach.

Rečník 8

No a to je to presne, čo je to vypovedať pravdivo o podstatných skutočnostiach, lebo pokiaľ nevypovedám úmyselne pravdivú, mala by som byť stíhaná za krivú výpoveď a v podstatných skutočnostiach a hlavne, pokiaľ tie veci na seba nenadväzujú a to sa môže presne stať v prípade tých dohôd o vine a treste, že my máme jednu osobu, ktorá je niekde spolupracujúcich obvinených. Inde je s ním uzavretá dohoda o vine a treste zasa a tam nikto nerieši to, že on v nejakej inej veci vypovedá ako spolupracujúci obvinený. Preto si myslím, z môjho pohľadu by bolo aj tak najjednoduchšie, ak by sa dohody o vine a treste robili v jednoduchších prípadoch, aby sa odbremenil súd, lebo to je toho dôsledkom, ale v prípade, ak máme organizované skupiny alebo obzvlášť závažné zločiny páchané Spolupáchateľstve, tam by tieto dohody nemali byť, pretože to naruša ten systém a nie je to spolupracujúci obvinení. A napriek tomu dostáva benefit v rámci dohody o vine a treste. Takže za mňa, keď sa vrátim k tomu návrhu, nemyslím si, že je to úplne najšťastnejšie riešenie. Dôraz by mal byť plat kladený na vyšetrovateľoch a prokurátoroch v rámci prípravného konania, v konečnom dôsledku na súdoch, ktorý majú zhodnocovať tie dôkazy, ktoré sú predložené.

Rečník 11

Ja si myslím to isté a dokonca tvrdím, že ten návrh je vyslovene zlý, lebo tam nie je ani uvedené, že ako má súd zistiť, že teda tá osoba vypovedala a klamala, alebo že či to má, či to má konštatovať rozhodnutím nejaký iný orgán, hej, že bude tam odsúdenie za krivú výpoveď, krivé obvinenie alebo prokurátor zastaví trestné stíhanie, lebo a v tom rozhodnutí skonštatuje,

že bolo vedené na základe klamlivej výpovede, alebo či to ja asi budem len hodnotiť alebo niečo, proste tam nie je nič, hej? Tam ani nie je tam napísané, že v akom procesnom postavení ste mali klamať, ja ako obvinený mám právo klamať, t. zn. že je normálne, že ja ako niečo nedávam do placu hneď a potom, keď sa rozhodnem spolupracovať, tak už to uvediem, hej? Takže podľa mňa to ustanovenie vyslovene zle, ale spomínali ste tú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, sú tak z môjho pohľadu moc optimisticky, hej? Že vlastne, lebo aj presne ako ste to povedali, že on na jednej strane človek nikdy nevie, čo ma čakajú o tých rozhodnutiach Európskeho súdu pre ľudské práva, lebo v podobných veciach často rozhodnú rozdielne a konzistentná výpoveď. Hej? Že to je proste, toto nás učili napr. že nemá byť základ hodnotenia dôkazov, že vypovedá stále niekto rovnako, lebo aj ten, čo klame, môže vypovedať stále rovnako, aj ten, čo hovorí pravdu, môže vypovedať stále rovnako a sľ nakoniec povie, raz povie, že to nestačí, raz povie, že to stačí, proste tá predvídateľnosť tam žiadna nie je, ale to je napr. aj pri slobode prejavu, keď rozhoduje SLP, pri hodnotení dôkazov, najmä keď je právo na súkromie, že tam si môžete hodiť vždy mincu.

Ja keď niečo publikujem na právnych listoch, tak viem nájsť pri rozhodnutiach, ktoré by povedali, že je to pokryté slobodou prejavu a aj 3 rozhodnutia, ktoré by povedali, že si zaslúžim nejaký postih, takže chcem sa vás na to spýtať, spýtal som sa aj protikandidátky, že či si nemyslíte, že ESLP je často a vy ste spomínali napr. aj tú eutanáziu, ale aj v iných súvislostiach, že či často nie je až príliš aktivistický, či teda nerozhoduje veci politické, napr. veci, ktoré by mali prejsť voľbami, ktoré by mali prejsť voľbami a nezasahuje práve do toho napr. nielen tá eutanázia, ale právo adopcie napr. homosexuálov alebo registrované partnerstvá alebo niečo, že či v podstate nenaskakuje na tú vlnu, že politické požiadavky sa prezlečú len za právo a cez súd sa vlastne nejakým spôsobom dostávajú do tých štátov, že či tým nenahrádza voľby alebo ako sa často teda kritizuje, že ako to vidíte vy toto?

Rečník 8

Takže súdny aktivizmus, áno, všetci vieme, že dohovor sa vykladá evolutívne, pretože je to živý nástroj. To hlavne prezentoval predposledný, terajší, predposledný, predposledný predseda Európskeho súdu pre ľudské práva a z toho odvíjal ten evolutívny evolutívny výklad a dohovoru a ja by som asi rozdelila evolutívny výklad od revolučného výkladu, ktorý v podstate môže zahŕňať presne tieto prvky súdneho aktivizmu. Môžeme sa dopracovať k tomu, že štáty prestanú rešpektovať rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva práve preto, ako to bolo v prípade napr. Švajčiarska. A tým pádom stratí ten význam. Takže ono veľmi ťažko sa jej to takto priamo vyjadriť. Ja som veľmi opatrná, pretože Európsky súd pre ľudské práva okrem medzištátnych sťažností, ktorý je naozaj mizivý počet, nie je toho veľa, rozhoduje individuálne sťažnosti a tie individuálne sťažnosti vždy vychádzajú z určitého skutkového stavu.

Každé z nich je rozdielne, možno to navonok vyzerá, že je to to isté, ale nie je to isté, keď som hovorila o konzistentnej výpovedi, napr. v prípade xenofónnosť, tam to išlo o to, že ten súd sa naozaj pýtal, ten súd naozaj na tých 4 00 stranách vysvetlil, prečo tomu veril, prečo tomu neveril a rovnako bol podrobený tento svedok ťažkému krížovému výsluchu a na základe toho sa povedalo, že bola táto výpoveď konzistentná. To neznamenal, že si sadol a povedal súvisle nejakých pár vied a potom to stačilo, ale boli tam aj tieto veci, a preto,

čo sa týka napr. adopcie, keby som to takto povedala homosexuálnymi pármami, tak v tomto prípade som sa ináč pozerala na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ale nikde nerozhodol, že či áno alebo nie, pretože v mnohých prípadoch to skončilo tým, že štát nedostatočne niečo zhodnotil, resp. že nebol prístup súdu, to bol čl. 6, ale jediné, čo je povedané, áno, judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva hovorí, že pokiaľ aj dvaja homosexuál, 2 homosexuálne páry žijú spoločne a tak je to rodinný život.

Takto. Je to, je to autonómny pojem, keďže Európsky súd pre ľudské práva používa autonómne slová, ktoré znamená, že to nie je ten pojem, nie je to isté, čo znamená, no vnútroštátnom práve, tak je to taký širší, širší pojem a oni si to vykladajú skrz svoju judikatúru, ale myslím si, že práve adopcia homosexuálnych a homosexuálnymi pármami je tak citlivá záležitosť, rovnako ako aj eutanázia, že tie štáty naozaj majú to širokú mieru z tvojho výkladu, teda mieru margina pristation, takže uvidíme, kam to pôjde, ale ja si myslím, že by to takto malo zostať. To je za mňa.

Rečník 11

Pýtam sa preto, lebo práve to, čo ste povedali, že dohovor je živý nástroj, býva často kritizované, že to je len nejaký mýtus. Barlička a vy sa z Európskeho súdu pre ľudské práva mohol stať politický hráč, lebo vyvodí vlastne z tých ustanovení z roku 1950, vyvodí vlastne čokoľvek, hej? Keď ti to zoberiete, aj teraz to preženiem, hej, že právo na kávu zadarmo, tak ako vyvodil by som to z niečoho a z toho dohovoru, ak by som veľmi chcel. Takže vlastne to iba kritizované, že či toto by nemalo sa nejakým spôsobom, že či nemal by sám seba zabrzdiť ten Európsky súd pre ľudské práva a či by nemal ísť niekedy tou americkou cestou, kde napr. Najvyšší súd je zasa odmieta niekedy zaoberať a povie, že toto je politická záležitosť, to si rieši parlament, to si rieši cez voľby a že či by sa mal púšťať vôbec do toho, ako je eutanázia, homosexuálne partnerstvá a neviem čo a v podstate prikazovať niečo štátom alebo nejakým spôsobom cez judikatúru, klimatické zmeny, Švajčiarsko. Ste spomínali vôbec nejaké politické požiadavky, či by mal v podstate rozhodovať? Preto som sa pýtal, že vy máte ako aký na to názor? Že vy ste, teda toto akceptujete, že ten súd by mal byť aktivistický aj v takýchto veciach, ktoré väčšinou majú politické strany nejaké v programe alebo sú proti alebo za a ide to cez voľby a že mal by do toho nejakým spôsobom zasahovať?

Rečník 8

Nie, určite by to nemalo byť aktivisti, určite by to nemalo byť politické, pretože tak ako sudca má byť nezávislý, nestranný, máme všetci nejaké svoje vnútorné presvedčenie, ale malo by to vychádzať z tej judikatúry, ktorá už tam.

Rečník 2

Je a.

Rečník 8

Práve pri tých homosexuálnych pároch. Vrátim sa k tomu, je, vždy je to na tom, ako tá sťažnosť je položená, pretože často sa sťažujú napr. na tie porušenie tých individuálnych práv vo vzťahu k štátu, že nemôžu dediť alebo ja neviem, vždy to závisí od tej individuálnej situácie a oni z toho vychádzajú pri tom čl. 8 pri práve na súkromný život, čo sa týka dieťaťa, adopcie dieťaťa, z môjho pohľadu, a to je môj názor dieťaťa, nie je vec a jednoducho tu by

naozaj mali byť tie rozhodnutia veľmi, veľmi citlivé a veľmi, ale zase záleží od toho, ako tá sťažnosť bude postavená, čiže ja sa tu teraz neviem presne vyjadriť, že vám poviem, že ak by prišla takáto sťažnosť, nie.

Rečník 11

To asi, to ani som nechcel, hovorím, že ja som skôr názoru, že vlastne súdy by mali dokázať aj odmietnuť rozhodovať v politických veciach, hej? Povedať napr. povedať, ako ja myslím, že to je napr. môj názor, že povedať napr. eutanázia, partnerstvá, neviem čo, to sú veci, ktoré sa presadzujú cez voľby. Na to nie je súd, hej, to nie je kompetencia súdu. Tak akože teraz som to zjednodušil, tie opozičné názory voči tomu súdu alebo tie klimatické zmeny. Švajčiarska vláda, to, ja som tu a už sme sa o tom bavili pri vašej protikandidátke, že vlastne oni toto v podstate povedali, hej, že v podstate, ak niekto to, čo ten súd povedal, má vyhrať voľby, v podstate nemá ísť tú súdnu testu, takže ja som na toto narážal, nie? Aby ste konkrétne vyjadrovali k eutanázii alebo k manželstvám, homosexuálom alebo k niečomu, ale že teda, že či si nemyslíte, že vlastne niektoré veci by mal odmietat' ten súd v podstate sa zaoberať, pretože je to v podstate, ako sa to nazýva odbornej literatúre, politická požiadavka, ktorá sa len prezlečie za nejaké údajné právo, ktoré sa vyvodzuje.

Rečník 8

Z dohovoru a nie som si istá, že či by Európsky súd pre ľudské práva mohol takto rozhodnúť, pretože nemá na to ustanovenie, jednoducho je jasne stanovené, akým spôsobom a z akých dôvodov je sťažnosť neprijateľná. Máme to tam presne stanovené? A toto nie je žiaľ, 1 z dôvodov, na druhej strane je to skôr, z čoho by mohol vychádzať podľa mňa je to, že pokiaľ by aj tá sťažnosť bola prijateľná a niečo nie je povolené, práve by vychádzal presne rovnako ako pri Maďarsku, že by povedal, že táto oblasť, na túto neexistuje ten európsky konsenzus, ktorý je potrebný a práve preto štáty, pokiaľ neprekročia ten marginov a prítion, tak v tom prípade nemôže ani dôjsť k porušeniu dohovoru, pokiaľ je to vyvážené, pokiaľ sú vyvážené tie protichodné záujmy a to je na jednej strane napr. pri tej eutanázii to bol ten život a trestnoprávny zákaz eutanázie, čiže skôr takto môže ísť Európsky súd pre ľudské práva, ani on nemôže odmietnuť sťažnosť na základe niečoho, čo v tom dohovore neexistuje, pretože bolo by to rovnaké, ale pokiaľ, keď by som sa vrátila k tej klimatickej zmene, to je 1 z rozhodnutí, ktoré by, ktoré takto otvorili nožnice, lebo máme, dohovor je starý, áno, ako ste hovorili a svojou rozhodovacou činnosťou, do toho sa vkladajú ďalšie práva, ktoré by sa dali subsumovať, právo na súkromie, právo na život a k tomu patrí aj právo na životné prostredie, ktoré tam nie je. Práve tie zmeny klimatické si osobne myslím, že nespádajú sem a naozaj v tomto prípade sa tie nožnice príliš rozporili.

Nešlo o evolutívny, ale revolučný výklad a práve dôsledky sú také, aké sú. Za mňa, okrem toho, okrem tých hmotných vecí, ktoré nie som úplne s nimi stotožnené, ako tam bola definovaná obeť a všetky tieto veci, je ešte to, že pokiaľ každý zmluvný štát Európskej únie má záväzok tým, že tú zmluvu, ten dohovor podpísal. Vykonávať právoplatné rozhodnutie súdov, nad ktorými dohľad vykonáva výbor ministrov. Osobne som veľmi zvedavá, pokiaľ by Švajčiarsko sa rozhodlo vykonať toto rozhodnutie, akým spôsobom tí, ktorí sú tí členovia výboru ministrov, by boli schopní klasifikovať, že áno, oni urobili dostatočné opatrenia, nedostatočné, keďže to je tak špecifická vec, na ktoré my právnici a určite tak jak právnici

Medzinárodného súdu a podľa mňa ani my, ktorí tu sedíme, nemáme dostatočné vedomosti, nemáme dostatočný prehľad, takže asi ťažko by sme to mohli hodnotiť a to si myslím, že to je taktiež nebezpečné.

Pokiaľ pôjdeme tým smerom, že budeme, tak bude Európsky súd pre ľudské práva alebo hocikáky medzinárodný súd rozhodovať. Nebude možná kontrola.

Rečník 13

A.

Rečník 8

Nie som úplný, ja naozaj vôbec nie som znalá tých, tej zmeny klímy, viem, že sa globálne otepľuje, viem, že má v tom pričinenie aj človek, ale určite to môžu byť aj nejaké chemické fyzické reakcie. Naozaj neviem. Čiže, a to je presne to, že tam tiež sa vytvoril nový autonómny pojem, že je to dôsledkom ľudskej činnosti, čo nie som si úplne istá, že či to právnici vedia zhodnotiť, takže áno, je to, toto rozhodnutie naozaj takým nejakým priesečníkom.

Rečník 11

Dobre, ďakujem, ešte sa chcem spýtať. To je tiež a dobré, aby sme išli teda z klimatických zmien. Na pole trestného práva zase tak nezákonné dôkazy a vlastne ich vplyv na spravodlivosť konania, kde teda v podstate na jednej strane ako keby SLP odmietal teóriu plodov z opraveného stromu a nejaké a v podstate vychádza z nejakej teórie vyvažovania záujmov, na druhej strane, keď je tam nejaké mučenie, ponížujúce zaobchádzanie čl. 3, tak tých, z toho rozhodnutia vyplývajú. Plody z otráveného stromu. Ak už je tam nejaké nezákonný dôkaz, ktorý sa týka porušenia práva na súkromie, už tam zrazu vyvažujú niečo a často pustia aj povedia, že to konanie bolo spravodlivé, aj keď nejaký zákon, pardon, ten dôkaz bol nezákonný, čo často vlastne býva predmetom kritiky aj v disentoch tým disentuujúcich sudcov, že ako môže byť teda spravodlivé konanie, ak je tam nejaký nezákonný dôkaz a že vyvažovanie v podstate je len taká nejaká zásterka, vy ste teda, znova sa spýtam, fanúšik plodov z otráveného stromu alebo nejakého vyvažovania alebo zdá sa vám to spravodlivé, aby som to povedal, keď sa bavíme o spravodlivosti konania, že pri mučení máme jasný, jasné porušenie dohovoru pri, keď už, ale keď porušíme čl. 8, ktorý sa týka práva na súkromie, už tam zrazu vyvažujeme a máme x rozhodnutí, kde to nevadilo, že tam boli nejaké súkromné nahrávky a odposluchy také bez nejakých povolenia a t d'. že ako sa na to pozeráte vy, keby sa teda boli na slop, že čo teda vám je bližšie. Plody z otráveného stromu, vyvažovanie alebo ak spravodlivé konanie, nezákonné dôkazy, ako vy ste prieskum.

Rečník 8

Je spravodlivé konanie bez ohľadu na všetko, ale ak hovoríme o plodoch z otráveného stromu a popritom čl. 3. Článku čl. 3, keď rýchlo poviem, je to rozhodnutie KF, ktorý je najznámejší podľa mňa. Určite to všetci poznáte, keď sa stratil chlapec.

Rečník 11

Áno, poznáme. Ako mňa.

Rečník 8

Zaujímalo vašom danom čase.

Rečník 11

Váš názor, váš názor.

Rečník 8

Súhlasila s týmto rozhodnutím, ale pokiaľ ide o čl. 8, tak tam to závisí od konkrétnej situácii, pretože to, že bol razaný, došlo k porušeniu čl. 8 napr. pri odposluchoch, vieme si to takto z nejakých dôvodov a súd konštatoval porušenie čl. 8. To ešte samo osebe neznamena porušenie čl. 6. Vedela by som si to predstaviť v prípade, ak by tento odposluch, ktorý bol v rámci čl. 8 hodnotený ako nezákonný alebo tam máme postupnosť, na ktoré, ako odpovedá na tie otázky, či bol v súlade so zákonom, či sledoval legitímny cieľ a či tam bola daná proporcionalita.

Rečník 13

A v prípade, ak povieme, že tu došlo k porušeniu čl. 8 z dôvodu, že ten príkaz na odposluch nebol zákonný, tak v tom prípade je dôležité to, že či toto bol jediný dôkaz alebo to nebolo?

Rečník 11

To vysvetľuje SLP? Či sa vám to zdá správne, ten prístup alebo vy keby ste došli na ESLP, by ste boli zástanca nejakého iného prístupu? Lebo ako 1 vec je, akože takto to oni vysvetľujú, ale napr. tí disentujúci sudcovia už vo veci Šenk a neviem čo, už 30 rokov staré, oni práve namietali to, že ak ja poviem, aj SLP to povie často, že toto je nezákonný dôkaz, ako môžem povedať, že to rozhodnutie je spravodlivé, hej? Že to už samo osebe sa bje, že ak ja vám dám facku, tak sa povie automaticky, že je to nezákonné, ale ak vám dám priestorový odposluch do obývačky, tak sa už zrazu vyvažuje a povie sa, že dobre, nemali ste povolenie, ale celkovo to nie je, nemá vplyv na spravodlivosť, že či toto vlastne neni také schizofrenický trochu.

Rečník 8

No nie, pokiaľ by ten dôkaz odposluchu, ktorý máte v obývačke, bol jediným dôkazom, tak potom je celkovo konanie nie je spravodlivé, avšak v tom trestnom konaní, avšak pokiaľ by tam boli aj iné dôkazy, ktoré vás usvedčuje, teda nie vás, ale toho sťažovateľa, tak vtedy si viem predstaviť, že poviem, že celé konanie ako celok je spravodlivé. To, to je vlastne presne to, čo si mnohí neuvedomujú, že Európsky súd pre ľudské práva hodnotí trestné konanie ako celok. Čiže.

Rečník 11

Prečo to nie je pri čl. 3 tak, že ak teda dobre, bolo tam nejaké, bola tam nejaká hrozba a nebolo tam nejaké mučenie, bola tam nejaká hrozba násilím, dajme tomu, ale je tam aj x ďalších dôkazov, tak prečo teda tam povie, že to nespravodlivé, to konanie.

Rečník 8

Článok pre absolútne právo? Takže tam neexistujú žiadne vyvažovacie faktory, ani žiadne vyvažovacie záujmy.

Rečník 11

Jednoducho to sa pýtam, že či vy vidíte rozdiel v tom, že niekto, niekto vám povie, že vás udriem, ak niečo a niekto vám dá priestorový odposluch do obývačky, kde do spálne, hocikde, kde vás vlastne monitoruje, že či v podstate je reálny nejaký rozdiel.

Rečník 8

V tom si myslím, že áno, určite, aj keď s tým, s tou fackou neviem, s tým tiež nie som problém.

Rečník 11

Lebo už.

Rečník 8

Ale určite.

Rečník 11

V podmienkach už nikto nikoho nebije, hej? To už sú nejaké vyhrážky psychické, také neviem čo, t zn. že to právo na to súkromie sa berie, ako keby ten eslo to bral ako keby druhoradá, hej? Že to je také menej zaujímavé, menej podstatné a keď sa to poruší, tak to konanie spravodlivé môže byť.

Rečník 8

To, s tým by som si dovoľila nesúhlasiť. Dal som, sa vrátim na začiatok čl. 3 má zákaz mučenia, je právo, absolútne nemôže byť žiadne výnimky, kdežto čl. 8 9, 10. 11. Toto právo nie je absolútne, ale naopak, je tam celé spektrum tých konkurujúcich záznamov, záujmov, ktoré treba vyvažovať najmä v podobe obmedzení a to je ten rozdiel medzi tým, ale to neznamená, že 1 právo alebo druhé právo je vyššie alebo nižšie, čiže z môjho pohľadu určite, ak by bolo porušený čl. 8, automaticky to neznamená porušenie čl. 6.

Rečník 11

Takže ak by ste vlastne aj vykladali, keby ste boli na Európskom súde.

Rečník 5

Pre ľudské práva.

Rečník 11

Takže tie v podstate, však dobre, aj z plodov z otráveného stromu. Sú nejaké výnimky. Aj Spojených v Spojených štátoch. Ja osobne si myslím, že teda ja keby som išiel na SLP, ja by som proste toto neuznával, hej, že právo sa povie, že a to bolo len porušenie práva na súkromie, že to neni až také zaujímavé, ak sa tam nejaké iné dôkazy, tak proste to môžeme celé nejakým spôsobom zhojiť, že ja skôr k tým, tej menšine, tým disentútnym sudcom by som sa pripojil, že teda ak raz máme nezákonný dôkaz, tak proste a aj na ňom založíme ten výrok o vine, tak potom podľa mňa sa nemôžeme tváriť, že to konanie bolo spravodlivé a, ale zase, a to vyvažovanie tiež, kto rozhodne, ktoré z tých práv, právo na stíhanie pod stíhanie alebo nejaké odhalenie páchatel'a a za právo na súkromie, že ktoré je významnejšie, to tiež v tej judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva je ako keby tak náhodne až aplikované.

Raz vyhrá 1, druhé a tie váhy sú tam také behajúce. Takže sa ešte spýtam, myslíte si, že v podstate tie rozhodnutia SLP, či už v tejto oblasti, čo sme sa bavili alebo, alebo sloboda prejavu, že sú v podstate predvídateľné, že ten človek vie naozaj, že teraz, ak som toto urobil, tak som za hranou alebo proste, že teda je to v poriadku, je to pokryté slobodou prejavu alebo už nejaký problém tu je alebo nejakým v tomto smere, že či sú predvídateľné alebo nie sú, alebo to rozhoduje ten ESLP v podstate, jak to ide.

Rečník 8

Určite to nerozhoduje a tak, ako to ide, sú tam určité, sú tam určité spôsoby, ako sa rozhoduje v prípade ochrany, slobody prejavu. Iné je to v prípade, ak ide o fyzickú osobu, iné je to v prípade, ak ide o verejného činiteľa, iné je to v prípade, ak ide o slobodu prejavu, tlače. Takže sú tam určité testy, na podklade ktorých to Európsky súd pre ľudské práva hodnotí a tým, že nie je inšinciou štvrtého stupňa, tak to skúma skrz ten dohovor a vyvažuje faktory. Presne aj pri slobode.

Rečník 11

To je ako oficiálna verzia. Sa pýtam, že či to podľa vás tak naozaj je v praxi reálne? Takto by to malo byť, hej? A ja sa len pýtam, že či to tak naozaj je?

Rečník 8

Môže sa stať nejaká výnimka? Ja netvrdím, pretože sudcovia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré rozhodujú v komore, teda v senáte, sú len ľudia, takže môže sa stať, že niektoré rozhodnutie nie je úplne nie úplne rovnaké, ale na druhej strane si myslím, že nakoľko ide o judikáty, teda o precedenty, treba vždy pozerieť aj tu ten skutkový stav, ktorý tam je a podrobne si to prečítať, prečo bolo takéto rozhodnutie také, ako bolo a prečo nebolo iné? Neviem, či obyčajný človek určite vie predvídať, ako rozhodne Európsky súd pre ľudské práva, keďže často to nevie ani advokát, ale skôr si myslím, že dôraz by sa mal klásť na sudcov vnútroštátnych súdov, aby nejakým spôsobom sa stanovil spôsob rozhodovania v týchto veciach, aby to netrvalo príliš dlho, lebo to je najväčší problém pred Európskym súdom pre ľudské práva, dĺžka našich konaní na vnútroštátnej úrovni a potom v podstate sa nebude musieť zaoberať tým, že ako rozhodne Európsky súd pre ľudské práva, keď budeme aj my tu mať stabilnú judikatúru?

Rečník 11

Ešte sa chcem spýtať, podľa vás neuplatňuje niekedy Európsky súd pre ľudské práva taký, nazvem to dvojaký meter, čo je dovolené Francúzsku, nie je dovolené Rumunsku, že či nie je prísnejší na niektoré krajiny alebo na niektoré oblasti. Často sa napr. kritizuje, že výroky proti islamu NATO je citlivý Európsky súd pre ľudské práva, ale výroky proti kresťanstvu, na to je menej citlivý, že vlastne to v tej odbornej literatúre zaznieva, že buď niektoré štáty, že východná Európa sme prísnejší alebo niektoré takéto oblasti, že či si myslíte, že to tak naozaj je alebo proste to je len možno nejaký dojem z nejakých tých rozhodnutí.

Rečník 8

Pevne verím, že je to len dojem z niektorých rozhodnutí a keď si človek prečíta rozhodovanie súdu, Európskeho súdu pre ľudské práva v rámci ich judikatúry, to máte tie guaidy, každý si

to môže prečítať. Tak áno, v niektorých prípadoch sa môže zdať, že naozaj drvivá väčšina súdov proti napr. Rusku vždy väčšinou bolo porušenie iné, to nie je porušenie, ale myslím si, že nie je to tak, je to aj o tom, ktoré rozsudky si prečítame a pevne verím, že nejakým spôsobom sa to, aj to bude ustabilizované, nebudú také rozhodnutia, aké boli voči Švajčiarsku?

Rečník 11

Ešte sa vás poslednú otázku, hovorili ste už vo viacerých rozhodnutiach, ktoré sa vám ako SLP páčili, v podstate páčili alebo vás nejakým spôsobom zaujali, keď dáme, ako škrtneme to Švajčiarsko a tú klímu? Máte nejaké také rozhodnutie k SL, po ktoré vás vyslovene sklamalo alebo ktoré, kde by ste vy hlasovala určite proti alebo niečo také hodné podľa vás kritiky?

Rečník 8

No tie ste ma asi zaskočili, práve neviem nejakým spôsobom. Vždy, keď som si prečítala to odôvodnenie, tak som to vedela pochopiť možno tým, že som tam bola.

Rečník 2

A.

Rečník 8

Niektoré možno by, ale naozaj teraz úprimne, úprimne, úprimne, teraz ma nič nenapadá, nebudem vymýšľať.

Rečník 11

To je super. Ten. Dobre, ďakujem.

Rečník 8

Veľmi ja nepovedal.

Rečník 11

Ďakujem veľmi pekne.

Rečník 1

Ďakujem pekne. Faktická poznámka, Tomáš Lálík.

Rečník 4

Nadviazať na tú diskusiu, ktorú ste mali vy dvaja ohľadom práve toho prípadu Gegen, prípustnosti aj dôkazov v rozhodnutí Európskeho pre ľudské práva povedal, že ak ten dôkaz je získaný z pozície mučenia alebo získaný za mučenia, t zn. toho najintenzívnejšieho zásahu do čl. 3, tak vtedy je neprípustný aj pre účely čl. 6 a na druhej strane povedal, že keď to bude len neľudské alebo ponižujúce, t zn. nedosiahne to tú úroveň mučenia, tak v tom prípade je to umožnené, aby ten dôkaz bol použitý na čl. 6 európskeho dohovoru a tento rozsudok Jevgen je zaujímavý tým, že v podstate, keď skonštatoval porušenie čl. 3 dohovoru, že teda prišiel k nereckmu zaobchádzaniu, teda keď tí nemeckí policajti sa vyhrážali tomu konkrétnemu podozrivému zo spáchania trestného činu, tak povedal, že čl. 6 nebol porušený práve kvôli tomu teda, že ten dôkaz bol získaný síce neľudskými a zaobchádzaním, ale na druhej strane ešte bol doplnený ďalšími dôkazmi, hej? Takže to, aby som doplnil tú diskusiu, ktorú ste mali.

Rečník 8

Môžeme, ja za sekundičku.

Rečník 4

Áno, ešte, ešte potom, samozrejme, môžete sa vyjadriť aj vy. Nezabudla, ja mám len minútu. Tak, že to bude krátke a nezákonný dôkaz. Preto je prípustná na účely čl. 6, t zn. tá celá politika ESLP je záležná na tom, že teda ten spravodlivý súdny proces ako celok, pretože niektoré právne poriadky napr. viem, že v Poľsku a tak isto vo Francúzsku je možné v rámci tr. por. alebo jednoducho prípustnosti dôkazov použiť aj nezákonne získaný dôkaz, akonáhle by to SLP aplikovať, ako to je u nás v zmysle tr. por. že akýkoľvek nezákonne získaný dôkaz je nemožné použiť, je vlastne nezákonný a nie je možné ho použiť na odsúdenie konkrétneho páchatelia a tak v podstate by teda právnu kultúru, ktorá už existuje desiatky rokov v mnohých krajinách Rady Európy, by musel negovať. Takže toto je ten, to racióno toho prístupu Európskeho súdu pre ľudské práva, ale samozrejme, ako vraj je náš Ústavný súd. U nás je ten štandard prísnejší, t zn. že u nás.

Rečník 1

Sa 2 minúty.

Rečník 4

A u nás sa nemôže pozeráť na to, že teda vyvažovanie z hľadiska prípustnosti dôkazov, ale nezákonný dôkaz je neprípustný.

Rečník 1

Ďakujem. Nasleduje do rozpravy Jaroslav Klák.

Rečník 12

Ide, pani doktorka, ja len na margo toho, čo povedal pán profesor Lalík, chvalabohu, že trestné právo je základným pilierom štátnej suverenity, t zn. aspoň v rámci tohto odvetvia si môžeme povedať, že sme suverénny výkon vlastného súdnictva nad vlastnými občanmi, ale naproti tomu judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva je mimoriadne dôležitá. A ja potom dám takú otázku, takú istú, ako som dal pani kandidátke doktorke Jelinkovej, len chcem povedať, že vaše znalosti trestného práva sú v tomto prípade neskutočnej, keďže ste prokurátorkou netrestného odboru, v podstate neviem, či odbor ne nepresný robí aj s trestným právom, trestný zákonom, trestný poriadkom, asi nie tak na Generálnej prokuratúre.

Rečník 8

Nie, ale môj, ale začala som ako prokurátorka trestnému odboru a bola som aj na Generálnej prokuratúre ako prokurátorka.

Rečník 2

Bolo.

Rečník 8

Samozrejme, bolo, áno, to je pravda.

Rečník 12

Hej? Potom ste boli na medzinárodnom odbore a znovu na netrestnom, ako sme si to pozreli, ale každopádne ja občas pozriem právne listy, čo je vynikajúci portál. Vďaka pánovi doktorovi Šramkovi. Nechcem urobiť reklamu, ale robím a v podstate, v podstate ma zaujali, samozrejme, tie vaše príspevky, ktoré sa týkali spolupracujúcich obvinených, tak slangovo ich nazývate kajúcnici vy za to.

Rečník 2

Samozrejme.

Rečník 12

Nemôžeme, že takýto výraz dali novinári takýmto spolupracujúcim osobám, ale plne sa s vami stotožňujem, čo sa týka otázky dôveryhodnosti. Pokiaľ niekto sa zistí, že vedome klame a na to vie dať odpoveď iba súd, tak by mal byť trestne stíhaný pre krivé obvinenie, prípadne krivú výpoveď a krivú prisahu, však tento trestný čin sa viaže iba na svedkov, teda plne sa s tým stotožňujem, taktiež som si prečítal články, nechcem robiť reklamu v rámci právnych listov, sú tam celkom výborné. A to, že či existujú dostatočné záruky pre ochranu ľudských práv v zmysle čl. 8 európskeho dohovoru pri aplikácii § 14 tr. por. však pán doktor, kde si to recenzoval? Asi podľa všetkého. A samozrejme veľmi pekný článok je, čo sa týka otázky zneužívania trestného práva pre skryté účely Slovenskej republiky v rámci sťažnosti prijatých Európskym súdom pre ľudské práva, v podstate v rámci diskusie ste si to vykomunikovali s pánom doktorom Šramkom, takže nebudem sa na túto otázku nejak, nebudem sa jej zaoberať, ale čo sa týka inštitútu dohody o vine a treste.

Neodpustím si, pretože podľa môjho osobného názoru tento inštitút nemá čo hľadať na Slovensku v rámci kontinentálneho systému práva. Českí odborníci ako pán profesor musila, podobné kapacity to nazývajú ako privatizáciu trestného konania, resp. vyjednávajú spravodlivosť. A tento angloamerický prvok. Veľmi sem nepastuje. Poviem na rovinu, pretože my sme trochu založený naozaj na tej obžalovacej zásade. Nie, aby štát sa dohadoval s niekým, že či je ochotný prijať nejaký trest alebo nie je ochotný. Skôr by som povedal, že mňa zaujala hneď taká prvá veta, ktorú ste povedali a to, že ľudské práva nás sprevádzajú od narodenia až po samozrejme odvtedy už aj pred narodením, no tak samozrejme, tak nielen od narodenia. Áno a v podstate potom ste sa zaoberali rôznymi rozhodnutiami, hej? Povedali ste pánovi doktorovi Šamkovi, že nieže vás bavia, ale zaujali vás niektoré rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva a pán doktor vám povedal, dobre, ale vyčiarknime Švajčiarsko, hej? Ja sa vás chcem na to Švajčiarsko v podstate opýta, keby ste mi mohli povedať nejaké podľa vášho názoru posledné rozhodnutie alebo 1 z posledných rozhodnutí, tak veľmi stručne o ňom tú otázku. Som v podstate dal aj pani kandidátke doktorke Jelinkovej.

1 z posledných rozhodnutí, ktoré sa týkalo oblasti práva na životné prostredie, resp. keby ste mi vedeli povedať, že aký dopad, resp. aké nároky na rozhodnutie všeobecných súdov má judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti ochrany životného prostredia? Pretože tá ochrana životného prostredia je pre nás všetkých veľmi dôležitá, čl. 44 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky hovorí, že musíme mať čisté úžasné životné prostredie. Samozrejme,

dokonca ten článok vlastne dohovoru hovorí, že naše štátne orgány jednoducho musia chrániť všetkých pred vážnymi nepriaznivými účinkami zmeny klímy? Organizácia spojených národov povedala, že to je už ľudské právo, právo na čisté životné prostredie v podstate a Európsky súd pre ľudské práva, keď som si to pozeral, sa postupne zaoberá dokonca aj takými otázkami, ako emisie oxidu uhličitého, dokonca hovorí o tom, že co dvojka, to sú bežné ľudské aktivity, hej, že uznávajú, ale napriek tomu Európsky súd nemôže ignorovať otázku ochrany životného prostredia. Takže toto som vás chcel poprosiť, nejaké posledné rozhodnutie v tejto oblasti, nemusí to byť Švajčiarsko alebo môže byť, nebudeme ho vyškrtávať, pretože to je veľmi dôležité.

Rečník 5

Otázka.

Rečník 12

A prípadne, že aké nároky všeobecných súdov táto judikatúra.

Rečník 2

Kladie.

Rečník 8

Pokiaľ ide o problém na životné prostredie, judikatúra je celkom široká. Je pravdou, že nie je to veľmi oblasť môjho pôsobenia a nebudem sa tváriť, že jej rozumiem úplne v rozhodovaní. Väčšinou európsky pre ľudské práva vo vzťahu k životnému prostrediu rozhoduje podľa čl. 8 a to je právo na súkromný život, keď v nejakom bode, ja neviem, je vystavaná nejaká elektrárňa a že či došlo k nejakému poškodeniu zdravia, lebo to je zasa už vo vzťahu k zdraviu. Ale asi pre mňa viacej som si prečítala ten švajčiarsky rozsudok, lebo ma naozaj veľmi zaujal. Neviem, či úplne pozitívne určite nie.

Rečník 13

A.

Rečník 8

Ide v podstate, keď by sme veľmi, v čom ma zaujal? Zaujal ma preto, lebo bol namietaný článok vo vzťahu k prístupu k súdu a teda čl. 8 vo vzťahu k tým klimatickým zmenám, čo sa týka článku čl. 6, tak tam by som nejak extra problém nemala, pretože dôvodom porušenia bolo to, že boli, pokiaľ vieme, je tam tá spoločnosť, ale je toto Fraine Stenoinen, čiže nejaké Občianske združenie, ktoré združuje ženy, seniorky, áno, na vek 3, 7 3 rokov a vyššie, myslím, že 2 00 z nich je 7 5 rokov. Ma to zaujalo, preto si to pamätám. A + sú tam ďalší traja ako individuálne osoby a čl. 6 bol porušený preto, pretože sa sťažovali, pretože sa otepľuje v rámci Švajčiarska a im sa zle dýcha, má to vplyv na ich zdravie. A žiaden zo súdov nechcel preskúmať tie ich podania, ktoré boli dané najprv na nejaké správne súdy a následne chceli, aby to súd preskúmal, on to odmietol v dôsledku, že nemá k tomu právomoc. To je ten čl. 6. Mňa skôr zaujal čl. 8, pretože v podstate precedens je v tom, že prvýkrát Európsky súd, a to je to, čo neviem, či je úplne správny, Smer povedal, že vo vzťahu k čl. 8 môže byť obeťou, teda môže byť sťažovateľom aj Občianske združenie, pokiaľ zahŕňa v sebe členov, na ktorých zdravie to bude pôsobiť.

A tu nastal ten, tu nastal ten precedens a zároveň to, že z môjho pohľadu, keby som rozhodovala, tak by som asi povedala, že je to akciou Popularis. Odkazujem na skvelý dissent, s ktorým sa ja osobne úplne stotožňujem, kde? Pretože hovoríme o domnelom dopade, o domnelých, o domnelom poškodení zdravia týchto osôb.

A zároveň toto rozhodnutie v sebe zahŕňa tie autonómne pojmy. Akože ľudská činnosť je dôvodom, prečo sa nám zhorší klíma. Nevieť, nie som si úplne istá, či to sudca vie posúdiť, pretože z môjho pohľadu, aj keď v tom nie som nejaký expert, viem, že sú nejaké fyzikálne chemické zbrane a my naozaj nevieme, ale čo mňa zaujalo, lebo som si čítala aj o Španielsku, aj dôvody, prečo, či Španieli, Švajčiari to nechcú, nechcú, ako teda nechcú vykonať tento rozsudok je, že oni povedali, že si myslia, že robia dosť veľa pre ochranu životného prostredia, a preto to nebudú rešpektovať. A čo je tam? Tam bolo, myslím, že ten čo 2, že neznížili od roku, neviem, 1 9 90 do roku 2 00 2, že to nebolo výrazným spôsobom, ale neviem, či sa niekto zaoberal otázkou, že vlastne vo Švajčiarsku už veľmi bane neexistujú, väčšina tej elektriny je buď to, buď vodné elektrárne, čiže nie som si úplne istá, že keď oni už takto zelene žijú dlhú dobu, že či sa ten CO2 dá naozaj ešte znížiť. To je len taká moja stovka. Takže v tomto, toto sú tie dôvody, prečo nie som úplne stotožnená s týmto rozhodnutím a myslím si, že to išlo nad rámec a možno tu by sme mohli hovoriť o tom revolučnom výklade dohovoru a nie o evolutívnom výklade dohovoru.

Rečník 12

Ja úplne sami súhlasím, aj jednoducho iná možnosť nevôľa, keďže tieto švajčiarske vnútroštátne orgány aj vláda to jednoducho odmietali a nerešpektovali. Tie seniorky, ktoré majú také právo na práve životného prostredia. Len chcem povedať, že áno, je to veľmi citlivá téma, pretože zasiahol do toho štátu, ale zároveň toto rozhodnutie v tej veci.

Vraj klíma seniori jednoducho hovorí jednu dôležitú otázku. Práve vy vnútroštátne orgány, máte to zásadné právo a zásadnú povinnosť riešiť akékoľvek otázky týkajúce sa klimatickej zmeny. Toto vlastne odkázalo to rozhodnutie.

Rečník 8

Určite to nebudú súdy, ale mali by to riešiť iné orgány ako súdy. Určite to nepatrí a tam už by sme možno mohli hovoriť o tom politickom aktivizme, lebo vláda predstavuje skôr tú politickú rovinu a nie sú.

Rečník 12

Ale zároveň ten európsky pre ľudské práva povedal.

Ďakujem pekne za odpoveď.

Rečník 8

Ja by som sa možno, keď môžem poprosiť, akurát vo vzťahu k tomu geskénu, lebo vegeskénov nový, lebo mi to nedá. Tam. Ten čl. 3 bol porušený v procesnej časti z toho dôvodu, že došlo k došlo, lebo ten čl. 3 hovorí o tej procesnej rovine a v hmotnej rovine a v procesnej rovine je potrebné náležité vyšetrovanie toho mučenia v tomto prípade títo policajti, ktorí mu hrozili muením, oni ho nemučali, ale hrozili mu mučením, že ho umučia, pokiaľ nepovie, kde je telo toho chlapca, tak oni síce boli odstíhaní, avšak Európsky súd tie

tresty považoval za veľmi slabé a práve z toho dôvodu tam došlo k porušeniu tej procesnej časti. Čo sa týka tej hmotnej časti, tam práveže hovoril o tom, že dôkazy, ktoré, ktoré boli, ktoré povedal tento Sťažovateľ pod, pod hrozbou mučenia, tie neboli použité ani vo vnútroštátne, tie nepoužili vnútroštátne súdy, ale vychádzali z dôkazov, ktoré boli následné.

Takže len toľko taká malá Fuka.

Rečník 1

Ďakujem. Marián Fečík.

Rečník 5

Dobrý deň. Pani doktorka, ja nebudem tajiť, že sa poznáme, poznáme sa roky, boli sme spolu s kolegami na Generálnej prokuratúre, boli sme spolu len nepresnom odbore, musím doplniť, tam pracujeme so všetkými, pracovali sme so všetkými zákonmi, teda keď bolo treba, aj s trestným právom, aby sa zase nemyslelo, ale vlastne by som sa chcel spýtať, na tej sťažii jednoročnej. Na SLP. Ste boli počas vášho pôsobenia na Generálnej prokuratúre? Zmenilo to nejakým spôsobom pohľad potom na tie veci, ktoré ste tam riešili tým, že v tom čase sme sa veľa rozprávali o tom relatívny skostnatel'lom prístupe orgánu prokuratúry alebo Generálnej prokuratúry pri náhrade škody za nezákonné rozhodovanie a nesprávny úradný postup. Videli ste z toho preniesť nejaké skúsenosti, poznatkov, kde by ste videli nejaké možnosti uplatnenia tej ľudskoprávnej témy v tejto oblasti.

Rečník 8

Čo sa týka náhrady škody, tak tam sa to väčšinou spája s nezákonnou Väzbou.

Rečník 5

A to je ten článok, ak sa nemýlim.

Rečník 8

Áno, to je ten čl. 5. Áno, v určitom období sme skostna stenou rozhodovali hlavne u nás na prokuratúre, ale bolo to isté aj v rámci Ministerstva spravodlivosti, pretože aj tam, pokiaľ tá väzba, pokiaľ bol sťažovateľ oslobodený, tak mal nárok na náhradu škody vo vzťahu k väzbe, Ministerstvo spravodlivosti v tomto bolo rýchlejšie. Oni začali túto škodu uhrádzať nejakým systémom, že myslím, že 30 EUR za 1 deň väzby, kdežto prokuratúre to trvá doposiaľ. A len vo veľmi mizivých prípadoch sa to snaží uhradiť práve preto, že čaká, že prejdeme na súd a súd o tom rozhodne. Osobne si myslím, že by bola pre mňa a keďže s tým zákonom 5 14 som pracovala dosť dlho, si myslím, že to treba absolútne nový zákon, pretože práve tento zákon je vo vnútroštátnom práve na Slovensku príkladom toho, ako máme určitý zákon a ako judikatúra, judikatúra to už rozširuje takto, že už to ani neni v rámci toho zákona, ale judikatúrne sa nám to nejakým spôsobom rozširuje už len tým, že keď nezákonne odstíhaný, znamená to, že bolo nezákonné obvinenie, všetci vieme, že tie dôvody obvinenia musia byť úplne iné, ako to je odsúdenie, ale v poriadku, s týmto sú treba približne súhlasiť. Ono je to dané podľa mňa aj tým, že vo väčšine, no neviem, či vo väčšine, ale vo veľa krajinách neexistuje inštitút vznesenia obvinenia, čiže je to dané aj týmto, ale napr. čo má úplne zaujalo rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo vzťahu k 5 14, ktorý

povedal, že nárok na náhradu škody má aj pozostalých v prípade, ak došlo k zastaveniu, zastaveniu trestného stíhania spoluobvinených. A on, jemu bolo zastavené stíhanie z dôvodu, že zomrel a oni majú tiež nárok náhradu škody, lebo sa prezumuje, že i keď im tým ostatným bolo zastavené, tak pravdepodobne by bolo aj jemu a to je presne to, kde asi je potreba novej právnej úpravy, aby sme to takto nerozširovali, ale ak sa vrátíme k Európskemu súdu pre ľudské práva, tak tento nevyvažuje, nehovorí, hovorí, že je nutné náhrada, škoda, my to upravené máme, tam by nebol problém. A potom v podstate v prípade, ak sa konštatuje porušenie čl. 5, tak tá náhrada škody už je daná priamo v tom výroku.

Vo väčšine prípadov.

Rečník 5

Počas vášho pôsobenia na SLP. A bolo to jednoročné, hovorí, že ste participovali aj na príprave rozhodnutí, viete povedať príklad nejakého rozhodnutia, ktoré vás vyslovene zaujalo a mali ste z toho doslova potešenie a podieľať na jeho vzniku.

Rečník 8

Musím povedať, že k tomuto sa vyjadriť môžem povedať, že som participovala, ale nemôžem povedať, na čom som participovala, lebo som viazaná mlčanlivosťou.

Rečník 5

Ja sa len bo chy, tak ja som to nevedel. Dobre, ale teda nadviažem na Petrák, ktorý to mi ukradol otázku a mne napriek tomu nedá Sergej Lavrov, pozriem na Tomáša, hovorí o politike 2 ich štandarda. Ja to tam naozaj vidím. Nevideli ste to? Tam za ten rok neni rozdiel, ako vnímajú z pozície SLP východnú Európu a myslím teda kľudne východnú Európu aj v rámci hraníc Európskej únie a tú starú Európu.

Rečník 8

Počas toho obdobia, ak som tam bola a bolo to rok A4 mesiace, rok som bola žije stážiistka, 4 mesiace som bola právnička.

A počas môjho obdobia, by som povedala to skôr inak, lebo stále sa ja nemám rada, keď sa veci delia, skôr, mám radšej, keď sa veci spájajú nejakým spôsobom a vo vzťahu k tomu si myslím, že je to skôr našou zlou prezentáciou, pretože keď my sa postavíme do roly tých utlačovaných a tých chudákov z východnej Európy, ak by som to takto mala povedať, tak to asi niekam dobre neverí, nevedie. Osobne si myslím, že aj keď tu sú nejaké.

Rečník 13

Možno.

Rečník 8

Veci, ktoré sa nám nepáčia, resp. keď tie rozhodnutia súdov sa nám zdajú, že tiež nie sú úplne jasné, alebo že nie sú, nenadväzujú na seba alebo niekto rozhodne tak, niekto inak. A to je v tých náhradách, škodách. Na východe, na východe Slovenska súd za rovnakú vec dá 100. 000 EUR a v Bratislave je to 10. 000 EUR, čo je teda veľký rozdiel. Napriek tomu si myslím, že náš právny systém je dobrý a máme, nemáme sa za čo hanbiť. Rovnaké problémy sú a sú rozhodnutia aj proti Francúzsku, však už len v. Ohľadne tohto znásilnenia, čo som

hovorila, to boli francúzske dievčatá, nebolo tam nič, čo sa týka migrantov, keď to mám takto povedať, lebo aj na to príliš tlačí, takže si myslím, že skôr to treba pozerať veľmi široko, existujú aj také rozhodnutia, aj také, s niektorými sa nemusíme stotožniť a niektoré sa nám môžu páčiť, takže asi tak z mojej strany nedá sa to úplne takto.

Rečník 5

Položím otázku, ktorú som dal aj vašej alebo protikandidátke, kde podľa vás vidíte na Slovensku najväčší hendikep vo všeobecnosti v dodržiavaní ľudských práv.

Rečník 8

V dodržiavanie ľudských práv. Myslím si, že je už sa to lepší, ale v tých posledných rokoch to určite boli, určite to boli trestné konania.

A vo vzťahu k tomu, akým spôsobom sa zneužívali tie odpočívacie aj a väzba hlavne pre mňa, povedzme si čl. 3. Mučenie, našťastie toto verím, že na Slovensku už nie je akože v žiadnom spektre nášho spoločenského života, že mučenie nie je, ale ten čl. 5 je ten, ktorý, tá väzba, to obmedzenie osobnej slobody, ktoré naozaj zasahuje do života človeka a povedzme si, že je to ešte človek, na ktorého platí prezumpcia nevinoty a teda je nevinný, hľadá sa, pokiaľ nebude odsúdený, ako to všetci vieme. Takže si myslím, že je to presne táto oblasť a tu tá by na túto by sa malo dohliadať aj zo strany, ako aj prokurátor by mal vedieť, že odôvodniť väzbu naozaj treba náležito, lebo je to naozaj spôsob, akým sa obvinený môže stať aj spolupracujúcim obvineným, často sme videli, takže naozaj by to malo byť, len v neposlednom rade už máme toľko možností, ako nahradiť tú väzbu, že nemusí to byť tá prioritná, ten prioritný spôsob, ako zabrániť človeku páchať presnú činnosť.

Takže za mňa asi táto sféra.

Rečník 5

Ďakujem a posledná otázka z mojej strany. M sa páčilo, ako ste na začiatku uviedli, to niekedy v tom obrovskom závale povinnosti a zabúdame, že zakaždým tým istom je človek a jeho osud, teda bože. Mám právne filozofickú otázku podľa môjho názoru, ako vnímate vzťah pojmov a empatia má byť tá empatia alebo naopak, tá empatia mu môže zväzovať ruky? Tá spravodlivosť je na jednej strane slepá, na druhej strane, ak to nemýlim vu, by to povedal. Právo je umenie, dobrá spravodlivosť, tak ako to je.

Rečník 8

Myslím, že nie je žiaden problém, aby sudca bolo aj empatia.

Empatický, empatický, ja by bol ďakujem, má maďarskú národnosť, tak ospravedlňujem, empatický. A to ale samozrejme, keďže je sudca, rozhodovať má len na základe dôkazov, ktoré sú mu predložené, ale empaticky sa môže správať a môže sa vyjadrovať napr. na pojednávaní, keď je obeťou, ja neviem, maloletý, ale napr. aj v prípade, ak obžalovaný je nejaký mladistvý a vidí, že iným spôsobom s ním treba rozprávať, čiže si myslím, že sa to vzájomne vôbec nevylučuje ani v profesionálnej kariére.

Rečník 1

Ďakujem pekne. Ja vám položím otázku, rovnako ako som položila dane Jelinkovej

Dudžíkovej. Súdna rada posledné mesiace prakticky na každom zasadnutí má bod verbálne útoky voči sudcom alebo členom Súdnej rady, nejakým zázrakom sa nám to dneska podarilo vypustiť, keďže členovia Súdnej rady za, od novembrového zasadnutia nezachytili žiaden taký útok na sudcu alebo člena Súdnej rady, ktorý by si žiadal potrebu našej reakcie. V súvislosti s týmto sa vás chcem opýtať, že či rieši a ak áno, ako rieši, či je tam nejaké ojedinelé rozhodnutie alebo súbor rozhodnutí vo vzťahu k situácii v slobode prejavu politikov na sociálnych sieťach nemyslím priamo to, čo uvedú oni, ako priamo riešia, ale následne, či sa niekedy vyjadroval Európsky súd pre ľudské práva k zodpovednosti politikov za komentáre, ktoré ten primárny status vyvolá a tie komentáre by mohli byť nenávistné.

Rečník 8

Myslela, že k sudcom, ale myslíte to pravdepodobne všeobecné sudcom.

Rečník 1

K sudcom, akože môžete všeobecne, ale my sa pokúsime na tých sudcov, či je zodpovednosť z pohľadu spln toho človeka, ktorý navodí tú situáciu, na ktorú tie komentáre reagujú a tie komentáre sú nenávistné.

Rečník 8

Nenávistné komentáre.

Rečník 1

Voči sudcom, nie voči tomu politikovi, ale on je ako keby reagujú na tú tému a smerujú tú svoju, obsah tých komentárov na toho sudcu alebo člena Súdnej rady alebo niekoho, či tam je tá zodpovednosť z pohľadu Európskeho súdu pre ľudské práva, že ten človek navodil nejakú situáciu a tí ostatní ako keby sa len chytali, pokračujú v tom, ale silnejším takým tým útokom.

Rečník 8

Áno, je už takéto rozhodnutie, neviem, či je to vo vzťahu k sudcovi, to by som klamala aj, ale je rozhodnutie, čo sa týka nenávistných komentárov.

Rečník 13

Na.

Rečník 8

Sociálnych sieťach a je to vo vzťahu k Francúzsku, kedy sa sťažovať. Sťažovateľ vyjadroval, že navodil atmosféru politik vo vzťahu k nenávisti k tejto osobe, následne tam boli ďalšie komentáre a tento bol zodpovedný za tieto nenávistné komentáre, pretože presiahli určitú mieru a dokonca 1 prípad bol aj taký, že síce on to vymazal zo svojej sociálnej siete, ale až veľmi oneskorene a tým pádom tým, že to bolo dlhšie, tým pádom, že to bolo dlhšiu dobu na tej sociálnej sieti, tak bol zodpovedný. Ale Európsky súd pre ľudské práva nerozhoduje o zodpovednosti alebo nezodpovednosti, ale tam ide skôr o to, kto tu s sťažnosťou podal na Európsky súd pre ľudské práva, čiže môže sa stať, že tú sťažnosť podá ten poškodený. Z tých nenávistných komentárov, pretože podal doma žalobu nejakým spôsobom na ochranu osobnosti, táto bola odmietnutá a on v tomto vidí, že bolo porušené jeho právo na súkromie vo vzťahu k práve slobodu prejavu, to je 1 časť a z druhej časti potom sú rozhodnutia, kedy

práve ten, ktorý bol postihnutý za to, že nevymazal tieto komentáre, že si myslí, že bolo zasiahnuté do jeho slobodu prejavu a súd, vyjadril sa napr. ako v tej francúzskej veci, že nie, bolo to správne rozhodnuté, pretože boli, pretože bolo to, vyvažoval sa ochrany vlastne prvý prípad.

Rečník 1

Ten prvý prípad som myslela, čo ste hovorili, tá prvá situácia.

Rečník 8

Čiže prvá situácia, áno, prvá situácia bola, keď, keď žaloba na ochranu osobnosti, teda vnútroštátne, vnútroštátne konanie rozhodol, že nedošlo k zásahu a Európsky súd povedal, že ochrana súkromia v tomto prípade mala. Vlastne, keď to vyvažovali, že to tá sloboda prejavu zasiahla do súkromia. Viem, že sú takéto rozhodnutia, ale nepoviem, že ktoré, samozrejme.

Rečník 1

Ja nepotrebujem čísla.

Rečník 8

Ani tam sú tie vyvažovať. Áno, áno, určite, tam sú tie vyvažovacie faktory a napr. jedným z takýchto nenávisť nie je to sudca, ale týkalo sa to profesora v Turecku a tento prípad ma zaujal vo vzťahu k nenávisti, keď v Turecku profesori vyjadrili nejaký svoj názor vo vzťahu, toto bolo vo vzťahu k vláde, pretože malo dôjsť k nejakým zmenám zákonodarným a oni sa vyjadrili negatívne stanovisko a následne sa rozpútal lynč v médiách. Oni podali žalobu na ochranu osobnosti, pretože ako profesorov prednášajúcich na školách ich to zasiahlo.

A samozrejme boli neúspešní. Následne sa obrátil na ľudský, na Európsky súd pre ľudské práva, ktorý konštatoval, že došlo ich zásahu, pretože vnútroštátne orgány nesprávne posudzovali ten zásah do toho súkromia, že je pravdou na jednej strane, že médiá môžu, lebo aj mediálny lynč bol, že médiá môžu kritizovať, ale tiež to má mať určitú, má to byť vyvážené a nesmú, nesmú neprimerane zasahovať do súkromia toho človeka a súdy zasa sú povinné sledovať aj akým spôsobom tento zásah napáda ich psychickú osobnosť, tu nielen fyzickú, keď je to fyzický útok, ale aj tú psychickú a akým spôsobom im to bráni potom v zamestnaní napr.

Rečník 1

Pekne ďakujem, Zuzana Čížová.

Rečník 2

Dobrý.

Rečník 8

Ja by som mala na vás pár otázok. Vo vašej prezentácii ste spomenuli rozsudok x proti Cypru.

Kde vlastne Európsky súd pre ľudské práva konštatoval, že teda tie procesné pochybenia orgánov činných v trestnom konaní môžu teda dosiahnuť aj intenzitu rušenia čl. 3 dohovoru a v nadväznosti na to by som sa chcela spýtať, že ako vy sa štandard, teda spôsob, akým majú

viest' orgány činné v trestnom konaní. Trestné konanie, mal uplatňovať pri vedení výsluchov obetí a rozhodovaní o zastavení trestných konaní alebo trestného stíhania v prípadoch Genderovo podmieneného násillia.

Rečník 2

V prípade zastavenia.

Rečník 8

Dobre.

Rečník 8

No, lebo tam bolo zastavené v tom konaní.

Rečník 13

Áno.

Rečník 8

Pritom Síre bolo zastavené a následne bola Sťažovateľka obvinená z krivej výpovede. Áno.

Keďže v tomto prípade išlo o znásilnenie, kde nebol nikto ďalší prítomný, čiže vždy prevažne pri znásilnení sú 2 osoby. A je veľmi ťažké pre prokurátora, aj pre vyšetrovateľa dokazovať, či došlo alebo nedošlo k znásilneniu, práve preto je veľmi dôležitý ten prvotný úkon a to je výsluch obete, ktorý musí byť vykonaný precízne a citlivo a podľa mňa, z mojich skúsenosti, keďže práve týmto som sa zaoberala ako štátna tajomníčka a spolupracovala som aj s intervenčnými centrami. Najideálnejší spôsob je, ak je to žena, vyšetrovateľka a ak je tam samozrejme ihneď aj psychológ, ktorý napomôže a ktorý vidí, nepomáha klásť otázky, ale môže pomáhať tej žene nie pri odpovedaní, ale ako taký ten subbort a rovnako môže byť pomáhať aj vyšetrovateľovi, aby tie otázky boli kladené citlivo. Čiže to je veľmi dôležité a za mňa viem, že vo vzťahu k deťom neviem, ako to dopadne.

Mali byť, by mali byť postavené 4 barnahusi, tak neviem, že či o tom viete a napr. toto si viem predstaviť, toto si viem úžasne predstaviť aj vo vzťahu k ženám, ktoré zažívajú tieto násillia, pretože bude byť, to fungovalo na tom princípe, že obeť je v jednej miestnosti, kde je spor spoločne s psychológom a môže tam a vyšetrovateľ obvinený a všetci sú v inej miestnosti. Samozrejme je to prepojené formou videokonferencie, ale to, čo je vhodné pre tú obeť je, že nemusí vidieť na 4 oči toho, ktorého obviňuje a ktorý mal spáchať tento trestný čin. Takže za mňa asi toto bolo by najideálnejšie a určite už som dostala aj otázku, že či si nemyslím, že keď bude transponovaná smernica proti násilliu na ženách a domácom násillí, či tu nebude zneužívané zo strany žien napr. v rozvodových konaniach alebo tí najmä v rozvodových konaniach?

Moja odpoveď je, že ja pevne verím, že nie, ale nikdy nemôžeme vedieť, že či sa to nestane. Na to by tam mali byť tí výškolení, výškolení policajti aj prokurátori na danú tému a možno teraz sa dotknem advokátov, ale často sa to stáva presne v tej advokátskej rovine, kedy sa, čo mi bolo povedané, že kedy niektorí advokáti sa snažia presvedčiť klientku, aby to povedala, pretože takto ľahšie sa dostane ku starostlivosti o dieťa. Môže sa stať, nevylučujem, ale tak tu je tá zodpovednosť aj na výkone toho advokátskeho povolania a potom vlastne v rámci toho

trestného konania je to samozrejme vyšetrovateľ a prokurátor, za mňa úplne ideálne je, ak v takýchto veciach v prvotnej fáze nebude len ten policajt, ale bude vždy prítomný aj ten prokurátor, ktorý tam je. Viem to z vlastných skúseností.

Rečník 2

Pretože.

Rečník 8

Zhodou okolností, keď som bola prokurátorkou na Košice 1, mala som presne takýto prípad. Žena prišla, povedala, že ju znásilnil jej zamestnanec, ona mala reštauráciu a že následne ju ho s kamarátom ju s kamarátom vydieral. Obidvom týmto hrozilo 14 - 15 rokov, keď si dobre pamätám, lebo v danom čase ešte platila asperačná zásada, keďže som poznala vyšetrovateľa, ktorý mal v danom čase službu, lebo to bol služobný úkon a vedela som, že absolútne nemá šajnu o týchto veciach, pretože robil ekonomické trestné činy, tak som si vyžiadala právo účasti na výsluchu.

A na základe už prvotného výsluchu mi tam jednoducho nesedeli tie odpovede tej ženy.

A na konci dňa ona si to celé vymyslela, lebo sa bála povedať mužovi, že má vzťah so svojim zamestnancom, tak ho obvinila zo znásilnenia, takže bola následne stíhaná za krivú výpoveď. Takže určite môže sa to stať, ale stále si myslím, že dôraz sa má klásť na ochranu tých obetí takýchto násilných trestných činov, to by mala byť priorita.

Rečník 12

Áno, barno hustí sú v podstate.

Začínajú sa vlastne riešiť aj teda pracovná skupina vlastne funguje, myslím si, že aj to, čo ste povedali ohľadne tých advokátov, možno nejaká lastovičkoví letí, ale predovšetkým sa snažia všetci advokáti vykonávať tú činnosť tak, aby to bolo nielen v záujme klienta, samozrejme v prvom rade v záujme klienta, ale tak, aby boli zachované právo všetkých ostatných. Ale dobre, v nadväznosti na to by som sa predsa len ešte chcela opýtať, že ako by ste, ste uspeli. Ako sudkyňa Európskeho súdu pre ľudské práva posudzovali situáciu, keď orgány činné v trestnom konaní a vôbec neotvorila otázku zraniteľnosti obete, hoci sú pre ňu zjavné indície.

Rečník 8

Toto by bola skôr otázka pre vnútroštátne súdy ako Európsky súd pre ľudské práva, pretože Európsky súd pre ľudské práva nie je oprávnený skúmať skutkové a právne pochybenia, naozaj sa orientuje len na porušenie tých, pokiaľ to rozhodnutie výsledné v konečnom dôsledku porušuje dohovor, čiže muselo by sa na to pozrieť komplexne. Nedá sa to takto vytrhnúť z kontextu, naozaj tak ako tie 2 rozhodnutia naozaj, na ktoré som poukázala, práve preto ma zaujali, pretože jasne naznačujú, akým spôsobom by mali postupovať orgány činné v trestnom konaní, aj súdy pri hodnotení výpovede takejto obete, aby nebola sekundárna viktemizácia, čo vlastne prevzali tento pojem z Európskej únie. Takže veľmi ťažko mi, neviem, si, neviem takto zodpovedať, ale musela by mi, muselo to byť v celom kontexte, pretože stále ešte pardon, pretože aj keď sa nám to nepáči, Európsky súd pre ľudské práva v presnom konaní hodnotí spravodlivosť konania ako celku, čiže musí dôjsť k právoplatnému ukončeniu trestného konania, vrátane využitia dovolania a ústavnej sťažnosti. Lebo to sú tie

naše vnútroštátne opravné prostriedky, ktoré musí Sťažovateľ využiť, pokiaľ existujú preňho a až tak môže prísť na Európsky súd pre ľudské práva.

Rečník 13

A.

Rečník 8

V prípade trestných vecí môže sa stať, že aj to porušenie úplne na začiatku, pokiaľ bolo také flagrantné, že ovplyvnilo a už nedalo sa napraviť napr. v konaní pred súdom, tak vtedy môže byť konštatované porušenie práva na spravodlivý proces, ale inak sa to vždy berie ako celok, pretože sú tu súdy, tie súd, tým súdom sa dáva dôraz, že to sú práve oni, ktorí musia rozhodovať a majú odhaliť nejaké tieto zákutia činnosti orgánov činných v trestnom konaní.

Rečník 12

Mám poslednú tak osobnejšiu otázku, celú, skoro celú teda tú profesionálnu kariéru. Je Žilina. Strane štátu? Čo považujete podľa vás za najväčšiu mentálnu zmenu, ktorú musí prokurátorka urobiť, aby mohla rozhodovať.

Rečník 2

Ak.

Rečník 8

Neviem, že či tam je nejaký potrebný prerod, osobne si to vôbec nemyslím, pretože ako prokurátorka.

Rečník 12

Pohľad vás.

Rečník 8

Ja hovorím zo svojho, nikdy som, áno, vy, pán Stačík, ste boli prokurátorom a potom ste sudcom, takže viete to posúdiť už z tohto hľadiska, ale ja to viem iba povedať toľko, že ja si nemyslím, že nejakým extra prerodom, pretože v prípravnom konaní.

Rečník 13

A.

Rečník 8

V prípravnom konaní sme ako takí malí sudcovia, pretože som povinná hodnotiť dôkazy v prospech a neprospech obvineného a vzhľadom ku novele tr. por. kde to už nemôže, už nemusí konečne prokurátor dať obžalobu, aj keď vidí, že je to 50 na 50. Prehrá na tom súde, tak tam je tá jeho zodpovednosť. Možnože nie každému prokurátorovi sa to páči. Za mňa je to excelentná vec, pretože my vieme stopnúť potom to stíhanie toho človeka už v prípravnom konaní, ak vidíme, že jednoducho nie je dôvod na podanie obžaloby, takže myslím si, že nejakú predispozíciu hodnotiť dôkazy mám.

Ale na druhej strane predsa len sa vrátim k tomu, úplne iné bolo by, keby som sa uchádzala o funkciu sudkyne na Slovensku, pretože je to iný systém, ako je to vlastne na tom

Európskom súde pre ľudské práva.

Rečník 1

Ďakujem, ďakujem. Martin Bezák.

Rečník 6

Ďakujem pekne za slovo, pani predsedníčka, dobrý deň. Pani doktorka, dobrý deň. Ja tak v prvom rade chcem pridať tunak ku kolegovi Fedčíkovi, ktorého ho zaujala, evidentne ma zaujala. To isté vo vašom životopise a to je vlastne náplň na to, že to, čo ste si aj uvedomili v medzinárodných štruktúrach, je vlastne hľadiť na tých ľudí, lebo to je, pre mňa, to je taká akože jednoduchá veta, ktorá ako keby možno môže byť braná aj v rovine nejakej spolu, ale pre mňa to veľa znamená. Už len z toho dôvodu, že všetci z nás, čo máme, máme právnické teda povolanie, či už sú to sudcovia prokuratúry alebo advokáti. Mnoho ochrana, to zabúdame, mnohokrát upadáme do určitého sematizmu, mnohokrát už sme z tej práce unavení z tých povinností a na konci naozaj vidíme skôr, možno aj keby sme nemali tie spisy, než tých ľudí, že toto je veľmi pekné, že v tom životopise ste apelovali na ten ľudský, ľudský, ľudský rozmer s tým a že si ho uvedomujete, lebo to je podľa mňa tiež dôležité veľmi pre výkon vôbec funkcie sudcu ako takého a o to viac pre výkon funkcie sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva.

A tiež sa mi páči, že reflektujete aj tú tézu, ktorá v vlastnej dobe nás trošku menila na Slovensku, že na nezákonnosti nemôže byť postavená spravodlivosť, nech je teda akokoľvek po tej spravodlivosti teda túžime? To k tomu? A teraz by som teda prešiel povedzme k otázkam, mňa hneď zaujalo to, čo ste uviedli v úvode, že teda ako teda dohovor používa pojem každý, hej, v slovenčine, že to je eurivan v angličtine a je to tu tón vlastne vo francúzštine a vy ste povedali, že vás sa to v tej francúzštine najviacej páči, že to ako keby hovorí o tom, že to zahŕňa vlastne všetky tie subjekty. Ja mám na to trošku iný pohľad, lebo mojou takou záľubou je trestná zodpovednosť korporácie. Ja som sa tam venoval aj tej osobe, že každý, kto a nikto. A podobných pojmov a toto je vlastne zaujímavé, že aj z historického hľadiska všeobecný Občiansky zákonník mal také ustanovenie, že iba človek, ten, kto je človek, môže mať, mať spôsobilosť nadobúdať práva a bol aj taký judikát, ktorý vychádzal z vtedajšej teórie, že, že vlastne netvor, čiže opak tvora a monštrum vlastne nikdy nemôže ako mať žiadne práva, pretože nemá ľudskú podobu, nemá ľudský základ myslenia a t d'f. to bol, samozrejme, neskôr prekonané a mnohokrát aj v tom anglosaskom právnom systéme, však tam sa zrodila vlastne ako keby subjektivita právnických osôb na úkor práv čiernych otrokov, hej, po občianskej vojne, že Saprím Cortof v USA vlastne prijal tú doktrínu alebo na základe štrnásteho dodatku, že nikto nemôže byť, že žiadna osoba.

Noan alebo Novo Pershelby, akože zbavený svojich práv a samozrejme viacej než černosí sa toho začali domáhať korporácie, čiže priemyselné najmä, najmä tie, ktoré tam budovali tie železničné trate, tam bol aj významný judika toho. Ja som to aj pozná, čo Santa Clara Count verzus Per Gryrod. Vlastne to vôbec ten súd ani neudikoval, tak to bolo interpretované a aby som sa vrátil k pointe veci, keď, že keď ja som si to teraz aj pozeral, potom, čo ste uviedli, aj ten dohovor, ako je v znení tom francúzskom, a to je veľmi zaujímavé, že vlastne on je, to je ako commation commesi, on Európen. Mal som francúzštinu. Naposledy k piatej tried

na Základnej škole. Tak mal someňte Posionn Dedwad delme.

Čiže človek, hej, von potom je tam ako tak som ako tiež opäť persóny, čo je tiež zaujímavé, že person neni, že to grécke slovo, ktoré vyjadruje masku ako iba, hej, že to je tiež iba ako keby nejaká nadstavba človeka, aj práveže to je vaša právna maska, to nie ste vy ako človek a mňa teda zaujíma, či to naozaj, skutočne je dobré a že či ten dohovor aj niekde vlastne hovorí, že či poskytuje tú ochranu tým korporácii od počiatku a ak áno, z čoho to vychádza, ale či vôbec táto definícia, či to neni treba pojmovovo ako keby prerobiť ten dohovor, že keď ho bavíme, že o ľudských právach, o dohovore na ochranu ľudských práv, o persónach, o ľudoch a t d'. čisto iba takého ako na diskusiu téma, hej, s nejakou filozofickou právneho základu.

Rečník 8

Nemyslím si, že kvôli tomu by bolo potrebné meniť dohovor, pretože keď pozrieme na tie členské štáty, je ich 46, tak asi by to bol trochu komplikované. Možno takú odbočku v tomto urobím smerom na pána Šamka. Presne to je ten problém podľa mňa, kedy niekedy Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre robiť, otvoriť tie nožnice a podľa mňa niekde vnútorne si tí sudcovia niektorí uvedomujú, že možno to nie je správne, ale je to jednoduchšie, ako meniť ten dohovor a doplniť tam, tam niektoré tie práva, pokiaľ by to bolo potrebné, ale podľa mňa by to bolo určite čistejšie. Toľko asi k tomu revolučnému výkladu Dohovoru ľudských práv.

Ale ja som aj tú francúzštinu spomenula preto, lebo keď si pozriete niektoré rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva, niektorí inklinujú viac k tej francúzštine, niektorí k angličtine a tie slová znamenajú, sú rozdielne, preto aj Európsky súd pre ľudské práva hovorí, že pokiaľ vykladáme tento dohovor, tak musíme pozerieť aj tú anglickú, aj tú Francúzsku úpravu a oni sa potom snažia z tých judikátoch nájsť tak, aby to bolo rovnaké pre všetkých, a to je napr. aj v prípade, myslím, že trestného obvinenia to bolo alebo trestu nie som si úplne iná, inak to bolo vnímané, viem, to bolo čl. 6 ods. 1, ktorý hovorí o tom čl. 5, ods. 1, keď je možné zadržať osobu po právoplatnom odsúdení, čo znamená po odsúdení prvého stupňa, ale nemusí byť právoplatné, samozrejme, pretože je to väzba, nie výkon trestu a viem, že Francúzi to majú nejak inak a bolo to potrebné vyložiť aj vo vzťahu k tejto francúzštine.

Rečník 6

To vlastne pôvodne bol asi prijímaný aj dohovor, ako bol francúzskom jazyku, pretože obidvaja, hej a že je zaujímavé, že prečo, lebo oni používajú opozíciu, že každý a nikto, hej, hovorí, že a oni majú, že tupertón a vlastne na druhej strane majú, že nulu, že prečo to nemajú, že tu a nu, že to bolo možno akože jednoduchšie, ale ešte skúsím, vy ste mať tuná s kolegom profesorom Klátikom diskusiu o tom životnom prostredí. A vy ste spomínali, že pre vás bolo veľmi prekvapivé a on nieže prekvapivé, že vás zaujalo to, že vlastne prelomil nejakú precedenčne vlastne nejakú svoju ústavnú rozhodovaciu prax v tom, že priznal ako keby prvýkrát práva nejakej neziskovej organizácii, ktorá je dotknutá vlastne ohrozením toho životného prostredia a teraz naozaj ja s tým nie som bližšie oboznámený a zaujíma ma až pohľad na to, že vlastne ako keby však ten čl. 34. Dohovor hovorí aj, že sa môže domáhať každý, aj ako keby nevládna organizácia, ktorou sa myslel, aj korporácie, ktorou je aj teda ako

keby Občianske združenie a to myslelo teda v tomto konkrétnom rozhodnutí Solp vo vzťahu k tomu, že tie práva sú ako, že to malo byť akože non subjekt, združenie alebo samotné to združenie malo ako keby subjektivitu a že jeho práva boli porušené.

Rečník 8

Porušené práva tých osôb, ktorých združoval.

Rečník 6

Aha, čiže.

Rečník 8

A išlo o článok.

Rečník 6

Hej? Čiže nebolo to ako keby právnická podpor.

Rečník 8

Presne tak.

Rečník 6

Ďakujem veľmi pekne za odpovede.

Rečník 1

Ďakujem, Tomáš Lálík.

Rečník 4

Za slovo, dobrý deň. Pani doktorka, ja budem konzistentný a budem sa vás pýtať podobné otázky, ako som sa pýtal dnes aj pani doktorky Dzuzikovej aj pred asi troma mesiacmi kolegov, ktorí tu boli tiež, aby teda to bolo férové pre všetkých. Možno by som mal takú prvú otázku a nadviazal by som na to, čo sa pýtal aj prof. Klátik. A nadviazil by som to aj s listom deviatich premiérov a prezidentov, ktorý išiel niekedy v máji vo vzťahu k rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva a migrantov a ich možností vyhostenia. Teda vrcholní politici a predstavitelia viacerých štátov, vrátane Belgicka, Rakúska a Poľska, pobaltských krajín, kritizovali Európsky súd pre ľudské práva, teda, že pri extenzívne chráni práva migrantov v zmysle práve toho čl. 8, o ktorom ste už aj dneska hovorili, tak isto vieme, že aká bola reakcia švajčiarskeho parlamentu a švajčiarskej vlády vo vzťahu k tomu rozsudku. Klíma, seniori 1 a jednoducho povedali štáty, že majú s tým problém a moja otázka na vás znie, že čo by ste robili, keby ste boli na súde, aby teda tie rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva boli viac akceptované. Máte nejaké metódy, aby takéto nejaké reakcie zo strany politických špičiek neboli alebo boli v čím menšej miere?

Máte nejaký, nejaký recept zázračný, že čo by ste alebo je to dobre? Považujete dobre, že teda. Politici nesúhlasia s rozsudkami Európskeho súdu pre ľudské práva.

Rečník 8

Určite to nie je dobré, ale osobne.

Rečník 2

Ak.

Rečník 8

Myslím, že vo vzťahu ku Švajčiarsku som sa už vyjadрила, tam ide skôr predsa len o výkon toho rozhodnutia. Čiže nesúhlasia s tým. Takto, toto skôr bol list, nebolo to adresované, konkrétne napr. Talianska vo vzťahu k nejakému rozhodnutiu, prečo ho považujú a prečo ho nevykonávajú. Možnože, ak by to bolo takto, tak tým, že to tým, že po právoplatnosti rozhodnutia postupuje sa tento rozsudok výboru ministrov, ktorí vykonáva dohľad nad výkonom rozhodnutia a v skratke asi je taký, že komunikujú so zástupkyňou alebo zástupcom daného štátu, ktorý je pred Európskym súdom pre ľudské práva a vzájomne komunikujú, ako by mohli alebo ako sa ten rozsudok dá vykonať, čiže tam je to na tej komunikácii. Možnože, keby už v tejto úrovni sa posunulo to tak, že viacerí to nebudú vykonávať. Asi by sa Európsky súd pre ľudské práva nad sebou mal zamyslieť, ale ak by som išla smerom ku tomu listu, nie som úplne zástankyňou toho listu, aj keď ho vnútorne chápem, ale naozaj skôr to vyznieva, ak pod tlak politikov na sudcov Medzinárodného súdu a myslím si, že ani, aj u nás nie je akceptovať, teda nemalo byť akceptované a akceptovateľné, aby politici tlačili na rozhodovanie súdov, pretože jednoducho máme súdnu moc zákonodarnú, výkonnú. Áno, máme tam určité balancie, kde sa to má vyrovnávať, ale ten súd má byť oddelený od tej politickej moci. A v tomto liste, čo mňa skôr zarazilo, áno, viem, že išlo to z dôvodu, že oni ani nie že kritizovali, oni to urobili tak vznešenejšie a povedali, že chceli by otvoriť diskusiu na tému nelegálnej migrácie a na tému vyhost'ovania cudzincov, ktorí páchajú trestnú činnosť.

Mňa tam skôr zarazilo, keďže išlo skôr o politický dokument a nie právny dokument, že nejakým spôsobom sa snažili manipulovať s tými slovami a skôr, že povedali, že ľudia, ktorí nepáchajú trestnú činnosť a ochrana obetí, čo je fajn, lebo však ochrana obetí má byť prioritou v trestnom konaní tiež, ale rovnako aj spravodlivosť pre toho páchatel'a a zákonné konanie, tak povedali, že jednoducho ako keby to právo tých osôb, o ktorých sa to týka, bolo menej ako tých ostatných osôb, čiže toto je podľa mňa veľmi nebezpečné. Takéto hodnotenia zo strany politikov a toto určite nepatrí ani a takáto komunikácia vo vzťahu ku Európskemu súdu pre ľudské práva, Európsky súd pre ľudské práva bol kreovaný dohovorom, dohovor zasa patrí do Rady Európy, v Rade Európy máme politikov, takže si rovnako ako v Európskej únii, tak tým myslím, že.

Takže si myslím, že tieto štáty vedia komunikovať túto problematiku buď na úrovni Európskej únie, kde sa to rieši alebo aj na úrade úrovne Rady Európy. Určite to by nemala byť takáto nejaká diskusia. Určite by som sa jej ako sudkyne nezúčastnila. Takto by som sa k tomu.

Rečník 4

Chápem, tí politici signalizujú to, že kým napr. vo vnútroštátnom práve vedia reagovať na judikatúru napr. Najvyššieho súdu vedia zmeniť zákon a popovede vedia zmeniť ústavu, ak nesúhlasia s rozhodnutím Ústavného súdu, tak v prípade SLP alebo Súdneho dvora nevedia zmeniť nič, hej? Lebo tie mechanizmy na to, aby nejakým spôsobom negovali nejakú

judikatúrnú líniu, v podstate nemajú, lebo to by znamenalo vyjednať nejaký dodatkový protokol a na tom by sa museli zúčastňovať všetky, všetky členské štáty. Takže to je obrovský, problematické z hľadiska, z hľadiska tej aktivity. SLP a Zachu budeme mať veľmi Veľkej Británii a tak isto je to kampaň, myslím, že všetky politické strany, vrátane labouristov aj Konzervatívnej strany, nehovoriac o reforme UK, majú v programoch a v diskusiách to, že v podstate, keď budú môcť vložiť vládu, tak opustia Radu Európy, takže to už by bol ďalší po Ruskej federácii významný členský štát, ktorý by pravdepodobne opustil Radu Európy a práve z hľadiska nespokojnosti s mnohými rozhodnutiami týkajúcich sa vyhostenia MO migrantov.

Práve prišla mi o tom všeobecný trend, ktorý bol teda, že čo by ste vyrobili ako sudkyňa a pochopil som teda, že chápete to viac ako oddelenosť práva a politiky a dobre, fajn, ja by som sa ešte potom spýtal a ďalšiu vec a konkrétne vieme teda, že už sme sa, myslím sa o tom rozprávali aj Petrom Šamkom. Chcel by som sa spýtať na vás, že z hľadiska výkladu a dohovoru, akú metódu považujete za takú najviac by som povedal, preferovanú z vašej strany, ak by ste sa stali sudkyňou. Vieme teda, že je živin instrument, potom sú nejaké iné metódy, povedzme nejaký jazykový vklad, textuálny, originalistiky a t d. tých metód výklad máme nespočetné množstvo, tak isto Viedenský dohovor zmlúv práve takisto obsahuje rôzne metódy výkladov, ako sa má vykladať medzinárodná zmluva, a preto ma zaujíma aj váš názor na to, že ktorú tú metódu by ste napr. možno aj v tých politicky citlivých kauzách preferovali pred ostatnými metódami výkladu.

Rečník 8

Tak po prvé, by to bol bežný význam slova. Určite tak, lebo tak by sa ten dohovor mal vykladať a samozrejme v rámci toho stupu autonómne slová, ktorým treba porozumieť, lebo tie sa nezhodujú s vnútroštátnym právom, takže určite by toto bola priorita. A potom ten výklad je na základe judikatúry, takže určite by som si najprv naštudovala judikatúru v danom, danej konkrétnej veci, keď by mi prišla nejaká žiadosť, teda žiadosť, ktorá by bola posunutá do komunikácie a následne by rozhodoval senát alebo ako určite viete, slovenský sudca nemôže rozhodovať ako samosudca o slovenských veciach, takže určite by som išla týmto smerom, že najprv by som si naštudovala, o akú vec ide, či už v danej veci boli nejaké rozhodnutia a či by sa v nejakej veci dal, nejaká vec dala na túto, na tento konkrétny prípad aplikovať, takže za mňa určite takto.

Rečník 4

Okej, chápem. Ďakujem pekne. A sa spýtať, ako hodnotíte to, že viac ako 90 % všetkých sťažností, ktoré idú nájsť celé postu odmietnutých a príde vám veľmi krátke vyrozumenie, teda, že k porušeniu vašich práv neprišlo, hoci teda mohol ísť o nejaký podobný prípad, kedy SZP raz rozhodol v podobnej veci, teda, že už prišlo k porušeniu ľudských práv a teda ako hodnotíte to, že v podstate z tých 40, 50 000 sťažností, ktoré idú každý rok, tých 40 000 je odpakovaných dôvodov.

Rečník 8

Možno sa to zdá, že je to odpáľkované, pretože rozhodnutia sú takéto krátke.

Ale v zásade ešte.

Rečník 4

Aby som doplnil, že ten Sťažovateľ nevie, z takého dôvodu vlastne tá sťažnosť nie je prípustná, okrem teda jedinou konštatovania, že nemohlo prísť porušiť ľudských práv, čo je absurdné.

Rečník 8

Nerobila som tieto rozhodnutia, to robí, tieto rozhodnutia som nerobila, dávala som podklady možno vo vzťahu k tomu, prečo, ktorý, prečo, ktorá sťažnosť nemá byť prijateľná, resp. lebo ona najprv sa. Ide o prijateľnosti, tam sa to potom povie, že buď, že to bolo dané neskôr a nebolo to v lehote alebo že jednoducho ten dôvod nie je správny, pretože ono to, tie rozhodnutia sú takto robené, viem, že to možno je veľmi ťažké pre sťažovateľa, aj pre advokáta, ale jednoducho je 5 000 sťažností a tam nie je možné, aby sa rozhodnutia robili rovnako ako na vnútroštátnej báze, pretože ich je oveľa viac. Európsky súd pre ľudské práva zvolil tento prístup. Neviem. Verím, že to nie je správne. Možno v niektorých veciach, ktoré by boli nejaké dôležitejšie, ale tie sa väčšinou, keď sú komplikovanejšie. Pokiaľ už je tam nejaké podozrenie, že došlo k porušeniu práv. Tak tá ide smerom ku komunikácii a po komunikácii. Stále sa dá. Táto žiadosť je odmietnutá, ale viem, že takto sa to rozhoduje. Tak je stanovený systém Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý je rozdelený na sudcov a na ten registrár, kde robia, kde robia právnici súdu.

Myslím si, že je to z dôvodu toho počtu sťažností, ale určite verím tomu, že sa môže stať, že v rôznych prípadoch sa rozhodne inak, pretože na súdoch stále pracujú len ľudia, ale nikdy si nemyslím, aspoň pevne verím, že to nie je nikdy úmyselné.

Rečník 4

Ďakujem pekne, mám ďalšiu otázku, ktorú som tiež kládol aj vašim spolubojovníkom. Dá sa povedať. Túto funkciu a v súčasnosti má rada Európe a ESLP veľmi znížený rozpočet, teda členské štáty neradi prispievajú, znižujú svoje poplatky a t.ď. a sú tam nejaké finančné problémy, ktoré sú podľa suplované aj rôznymi mimovládnyimi organizáciami, ale tomu sa nechcem venovať, ale chcem sa venovať tomu, že Európsky súd pre ľudské práva stále prejednáva sťažnosti proti Ruskej federácii a vieme, že Ruská federácia bola tým najhorším v úvodzovkách a štátom z hľadiska dodržiavania dohovoru A3. Roky už Rusko nie je členským štátom Rady Európy a napriek tomu ESLP povedal, že každý týždeň vydáva niekoľko desiatok rozhodnutí stále proti Ruskej federácii. A ako hodnotíte to teda, že tie vzácne rezervy a ľudsky aj technický kapitál, ktorý SLP má, stále vlastne mína sťažnostiach, ktoré nemajú nejaký veľký efekt.

Rečník 8

Nie som si úplne istá, že či mína neúčelne. Otázka je, že či by malo byť rozhodované o sťažnostiach, keď už tu nie je člen, keď už nie je člen Rady Európy? Myslím, že je tam nejaké rozhodnutie o tom, ako pokračovať v týchto prípadoch, čiže všetky sťažnosti, ktoré boli podané do obdobia.

Rečník 4

Kedy len to môže trvať ešte 10 rokov.

Rečník 8

Toto viem, je tam takéto rozhodnutie, keďže je to judikatúrne, môžem s tým nesúhlasiť, ale na druhej strane neviem, že či tam je nadpočet ľudí, pretože o týchto veciach už rozhodujú tí, ktorí tam pracujú na tom súde, čiže stále to rovnaký počet, nie je tam nadpočet.

Rečník 4

Ja to chápem len tým vlastne, že Rusko nie je členským štátom Rady Európy, ruské orgány nekomunikujú žiadnym spôsobom.

Rečník 8

Nie je možné.

Rečník 4

Vymôcťp nie je možnosť sa vymôcť, domôcť tých práv, zaplatenie finančnéhočenia neprichádza do úvahy, legislatívne neprichádza do úvahy zatiaľ a t d'. a t d'. pretože či ten obmedzený priestor a čas, ktorý SLP má na to, aby sa venoval tým krajinám, ktoré tam sú, vlastne mína na tie sťažnosti, ktoré sú proti Rusku a ktoré vlastne nemajú nejaký väčší efekt.

Rečník 8

Určite by sa časť dal využiť aj lepšie. Ale takto sa rozhodli tí, ktorí urobili ten judikát, že sa bude v tom pokračovať. Takže asi.

Rečník 4

Tak jasne a potom ešte mám otázku takú aktuálnu, ako hodnotíte poslednú novelu ústavy, ktorá bola v septembri 2 0 2 5, ktorú prijal slovenský parlamentistika národnej identity a práve zvrchovanosť Slovenskej republiky v tých otázkach národnej identity, aký máte na to názor? Aj vo vzťahu povedzme k rešpektovaní judikatúry SLP, v tých veciach, o ktorých hovorí čl. 7 odsek ústavy.

Rečník 8

A ústavy.

Rečník 4

Áno, tam je ochrana, ochrana manželstva, ochrana súkromného rodinného života a dedenia, osobného stavu verejného zdravia, verejnej morálky a t d'. svete, ktoré sú v rámci.

Rečník 8

Materiálu, áno, materiálneho, jadra.

Rečník 4

Materiálnej, tam ide o národnú identitu, mnohí pán národnej identity, ako sa používa aj 4 a sekva zmluvy o Európskej únii, ale ide mi o to, ako to hodnotíte vy z hľadiska práve aj tých záväzkov, ktoré Slovenská republika má. Bola tam nejaká kritika zo strany aj Benátskej komisie, aj Európskej komisie. Takže aký máte na to my?

Rečník 8

Som asi odložila europóniu od Rady Európy, aj keď aj tam došlo k nejakým komentárom, ale.

Rečník 4

Výhrady, výhrady mala aj Rada Európy, aj Európska únia.

Rečník 8

Ale pojem národná identita sa používa výslovne v dokumente v Európskej únii, kdežto Európsky súd pre ľudské práva, myslím, že má len 1 rozhodnutie.

Rečník 12

A to bolo proti Lotyšsku.

Rečník 8

Sa tam týkalo osôb ruského pôvodu, ktorý nechceli nadobudnúť občianstvo Lotyšska a tým pádom by to postavenie ich malo byť iné. A tam sa riešila nejak otázka národnej identity, ale nie som si úplne istá, že či Európsky súd pre ľudské práva tento pojem používa, pretože opäť sa vrátil na začiatok Európsky súd pre ľudské práva rozhoduje o individuálnych právach osôb, čiže všetko je na podklade individuálnej sťažnosti a hodnotí sa na základe tohto, čiže to neviem, nepoznám rozhodnutie, jednoducho tam sú nejaké odporúčania, pokiaľ ide, pokiaľ súd konštatuje, že došlo k nejakému porušeniu práv aj vo veciach, ktoré sú chránené ústavou. Keby sme to takto mali povedať, tak výkon rozhodnutia potom, keď ide k výboru ministrov, vždy je tam priestor na to, aby Slovenská republika povedala, akým spôsobom sa to dá a akým spôsobom sa to nedá, takže určite to nie je také striktné.

Rečník 4

Takže nemáte s tým problém, s tounou. Nemám to.

Ďakujem pekne. Ako z vašej. Ako hodnotiteľnosť ESLP vo vzťahu k rôznym sťažnostiam, ktoré sa týkali covidu 19? Potom strašne veľa rôznych vecí, kde sa namietalo zhromažďovacieho práva, právo na správni súdny protest a zákaz mučenia čl. 5, sloboda a bezpečnosť, lebo náboženského vierovyznania, ochrana vlastníckeho práva, hej? Tých článkov dohovoru bolo veľa namietaných a do dnešného dňa aj vlastne nevyhovelo ani jednej tej sťažnosti, a to je 1. Či prichádzali Spojeného kráľovstva zo Švédska, z Rumunska, z Turecka, zo Slovenska, z Talianska, zo San Marina a t d'.

Rečník 8

Dvom bolo, dvom bolo vyhovené, ale iba vo vzťahu, ale iba vo vzťahu k čl. 3. Bolo to vo vzťahu, keď osoby boli vo výkone väzby a druhý bol vo výkone vydávacej väzbe a bol 1 1. Osoba 1, ktorý bol zadržaný, bol vlastne na nejakej samotke práve kvôli covidu a bolo povedané, že boli neprimerane porušené jeho práva, pretože bol v izolovaný napriek tomu, že neboli vykonané testy a nemal teda covid. Áno, je pravdou, že asi 90, 99 % týchto sťažností bolo zamietnutých, či už vo vzťahu k slobodu prejavu, či už vo vzťahu k slobodu pohybu, pohybu. Myslím, že u nás bola odmietnutá sťažnosť pána Figel'a, keď si dobre pamätám, mnohé z tých sťažností boli odmietnuté. Aj preto, lebo neboli využité vnútroštátne opravné prostriedky, niektoré z nich boli písané tak, že to bolo skôr. Akciové popularity. Ale na druhej strane, keď sa na to pozerám akokoľvek, tak obdobie covidu bolo pre nás všetkých obdobím, ktoré sme nevedeli čo očakávať. To isté aj pre orgány verejnej správy, aj preto súdnictvo.

Niektorí sme sa zaočkovali, niektorí sme sa nezaočkovali, niektorí sme boli viac obmedzovaný menej.

Ale môže mať nejaký súkromný názor vo vzťahu k tomu. Ale ak by som išla do právneho zhodnotenia, tak tam nepáči ten novodobý prístup, ktorý hovorí o sami procedurálnej proporcionalite, kde by dôraz pri hodnotení týchto obmedzujúcich opatrení nemal byť o konečnom rozhodnutí, ale presne o tom spôsobe, ako sa to obmedzenie tvorilo, či ten orgán, ktorý ho vytvoril, naozaj ho vytvoril spravodlivo, teda vyhodnotil všetkých, dostupné informácie, ktoré mohol mať a balansoval záujmy, ktoré v tom boli. Takže za mňa asi toľko.

A nie som si úplne istá, že či sudca, ten, už len ten verejný orgán moci, ktorý vytváral to obmedzenie, mal určite viac informácií, ako v konečnom dôsledku má ten sudca, takže práve preto sa mi páči ten prístup, že by mal byť asi skôr viac na tú procedúru a menej na ten výsledok, lebo nie som si istá, že či sudcovia by to vedeli úplne zhodnotiť. Toľko. Za mňa.

Rečník 2

Ďakujem.

Rečník 1

Všetko, Tomáš, všetko, ďakujem, ďakujem pekne. Takže do rozpravy už nikto nie je prihlásený, ukončujem rozpravu, poprosím, kedy ste sa teraz na chvíľočku vzdialili? My budeme hlasovať a vyhlásime výsledky naraz, takže vás zavoláme potom obidve.

Rečník 8

Dobre, ďakujem veľmi pekne.

Rečník 1

Ja ďakujem.